Περιοδος 2η,
Νο 17 Μαρτης '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

ΚΑΜΜΙΑ ΠΙΣΤΩΣΗ ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΟΝ ΚΛΗΡΙΔΗ σελ. 3
ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΛΩΣΗ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ σελ. 4
ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ σελ. 6-7
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ σελ. 8
ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΝΔΥΣΗ σελ. 9
ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ σελ. 11

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η συγκυβερνηση που βγηκε μεσα απο την οριακη πλειοψηφια που πηρε η συμμαχια του Συναγερμου με το ΔΗΚΟ τους Φιλελευθερους και την Εκλησια δεν προμυνηει τιποτα καλο για την εργατικη ταξη.

Η νεα κυβερνηση, ειναι μια κυβερνηση καπιταλιστων, εθνικιστων και αυταρχισμου. Οι περισσοτεροι απο τους υπουργους ειναι ξεφωνημενοι εκπροσωποι του κεφαλαιου που «δεν θα διστασουν να βαλουν νεες φορολογιες», οπως ειπε ο Κληριδης στις προγραμματικες του δηλωσεις, να μειωσουν τις κοινωνικες δαπανες και να κτυπησουν τις εργατικες καταχτησεις. Αυτοι οι ιδιοι πριν γινουν κυβερνηση ζητουσαν να απαγορευτει το δικαιωμα απεργιας σε ουσιωδεις υπηρεσιες, δηλαδη στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα.

Ειναι μια κυβερνηση που δεν χρειαζεται να περιμενουμε καθολου για να γνωρισουμε τον αυταρχισμο και την αντιδημοκρατικοτητα της. Ο νεος υπουργος εσωτερικων ειναι ο ιδιος που ζητησε να διωκονται ποινικα οσοι «καλιεργουν την ηττοπαθεια και τον ενδοτισμο». Ο Αναστασιαδης, αντιπροεδρος του Συναγερμου ζητουσε το κεφαλι της Τσουγιοπουλου και απειλουσε ακομα και τον αστυνομικο διευθυντη Λεμεσου στην προεκλογικη περιοδο.

Την προεκλογικη εθνικιστικη υστερια που καλιεργησε ο Συναγερμος και το ΔΗΚΟ ακολουθησαν οι «απαιτησεις» του Κληριδη για πανεθνικη διασκεψη και οι διακυρηξεις της νεας υπουργου παιδειας για περισσοτερο ελληνοκεντρικη και χριστιανοκεντρικη παιδεια. Κινδυνευουν πια να χαθουν και τα τελευται απομειναρια της επαναπροσεγγισης και να ξαναγυρισουμε στις εποχες της δοξας της εθνικοφροσυνης.

Η εργατικη ταξη δεν εχει τιποτα καλο να περιμενει απο την νεα κυβερνηση. Ας μην περιμενουμε λοιπον να περασουν τα πεντε της χρονια για να την ξεφορτωθουμε. Ας της δειξουμε οτι εχουμε οχι μονο τη δυναμη αλλα και την διαθεση να της κανουμε τη ζωη δυσκολη, πριν κανει εκεινη τη δικη μας ακομα πιο δυσκολη. Οι αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας πρεπει να παλαιψουν για να μπορεσει η εργατικη αγανακτηση και ο θυμος να εκφραστει οργανωμενα εναντια στα αφεντικα και την κυβερνηση τους.

ΝΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ

Ο ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

ποιος επετρεψε στις ηγεσιες του ΔΗΚΟ και της ΕΔΕΚ να τον βοηθησουν;

Πριν ακομα αναλαβει ο Κληριδης τα καθηκοντα του, φανηκε ποσο κακα ηταν τα μαντατα απο την εκλογη του στην προεδρια. Ο Σαμψων εχει τωρα το θρασος να ζητα μεσα απο την δικη του εφημεριδα διωξεις εναντιον των αριστερων. Ολοι ειδαμε στην τηλεοραση το βραδυ της δευτερης Κυριακης των εκλογων τον πανικο των ιδιων των ηγετικων στελεχων του ΔΗΣΥ για τις πιθανες αντιδρασεις των ακροδεξιων στοιχειων που τους υποστηριξαν. Ενας πανικος που εδειξε αναγλυφα ποσο μεγαλοι ειναι οι κινδυνοι απο την ανασα που αυτα τα σκουληκια εχουν παρει με την εκλογη του Κληριδη.

Πως φτασαμε ως εδω; Δικαιολογιες υπαρχουν πολλες. Το ΑΚΕΛ εχει απολυτο δικιο να κατηγορει τις πολιτικες ηγεσιες του ΔΗΚΟ και της ΕΔΕΚ, των οποιων η υποκρισια και ο καιροσκοπισμος εχουν φτασει στα υψη. Ειναι αληθεια οτι ολα σχεδον τα μεσα μαζικης ενημερωσης στραφηκαν εναντιον του Βασιλειου. Το ιδιο αληθεια ειναι οτι αυτες οι εκλογες δεν ηταν εκλογικη ηττα του Βασιλειου, αλλα ενα παιχνιδι κορωνα-γραμματα που κριθηκε τελικα απο λιγοτερες απο χιλιες ψηφους.

Πως ομως φτασαμε να παιζεται κορωνα-γραμματα η εκλογη του υποψηφιου του ΔΗΣΥ, του κομματος που εβαλε στην Βουλη πραξικοπηματιες σαν τον Παρισινο, και εβγαλε τον ιδιο τον Σαμψων πανηγυρικα απο την φυλακη;

Ισως στο πισω μερος του μυαλου πολλων ακελικων, υπαρχει και η σκεψη οτι η καταρρευση του «υπαρκτου σοσιαλισμου» εσπρωξε τα πολιτικα πραγματα δεξια.

Αλλα το 48.5% που ειχε παρει πριν απο την καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων ο Κληριδης στις προεδρικες του 1988, ηταν πολυ κοντα στο κορωνα-γραμματα.

ΑΠΟ ΤΟ 33% ΣΤΟ ΠΕΝΗΝΤΑ - ΠΕΝΗΝΤΑ

Για χρονια το ΔΗΣΥ και ο Κληριδης δεν μπορουσαν να ξεκολησουν απο το 33%. Ο φοβος και το μισος για τους πραξικοπηματιες και τους εοκαβητατζηδες ηταν τοσο μεγαλα σε πολυ πλατεια στρωματα του πληθυσμου που ουτε να διανοηθουν θα μπορουσαν τοτε οι ηγεσιες της ΕΔΕΚ και του ΔΗΚΟ να το παιξουν «ουδετεροι» και «κατα συνειδηση», ποσο μαλλον να υποστηριξουν το ΔΗΣΥ.

Η κατασταση δεν αλλαξε επειδη «περασαν τα χρονια και ξεχασε ο κοσμος το πραξικοπημα». Εκεινος που επετρεψε, απο το 1985 κιολας, να βγει ο Συναγερμος απο την απομονωση ηταν το ιδιο το ΑΚΕΛ που ξαφνικα επαψε να αναφερεται στο ΔΗΣΥ σαν το κομμα που συνεργαζονταν με τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο, που ειχε πολιτικοποιησει τους πραξικοπηματιες, και που εκπροσωπουσε τον φασιστικο κινδυνο. Ξαφνικα το ΑΚΕΛ και το ΔΗΣΥ εγιναν η «πλειοψηφια της Βουλης», τα δυο κομματα που μαζι εκπροσωπουσαν την «μεγαλη πλειοψηφια του λαου».

Ο κοσμος ομως δεν ειχε ξεχασει. Στις εκλογες του Δεκεμβρη του '85 ενα 5% της εκλογικης δυναμης του ΑΚΕΛ πηγε στο ΔΗΚΟ και την ΕΔΕΚ. Ετσι το ΑΚΕΛ παρατηρουσε στο 16ο Συνεδριο του το 1986 οτι «διαπραξαμε λαθος να συμπορευθουμε με τον Συναγερμο... πραγμα που μας προξενησε μεγαλη ζημια. Δημιουργηθηκε η εντυπωση οτι με τους χειρισμους που κανουμε θα ανοιξουμε τον δρομο του Συναγερμου προς την εξουσια».

Αλλα εκεινοι οι «χειρισμοι» δεν εδωσαν μονο την ευκαιρεια στο ΔΗΚΟ και την ΕΔΕΚ να ρωτουν τοτε πως μπορει ενα αριστερο δημοκρατικο κομμα να συνεργαζεται με τον ακροδεξιο ΔΗΣΥ. Το σημαντικο ηταν οτι τους εδωσαν αλλοθι απεναντι στην οποια κριτικη του ΑΚΕΛ, τους επετρεψαν να συνεργασθουν οι ιδιοι με το ΔΗΣΥ ή να το παιξουν ουδετεροι μερικα χρονια αργοτερα.

Το ΑΚΕΛ αναγκαστηκε βεβαια το '85 να συγκρουστει με την σωβινιστικη απορριπτικη πολιτικη των προηγουμενων συμμαχων του, του ΔΗΚΟ και της ΕΔΕΚ. Θα μπορουσε ομως να συνεχισει να απευθυνεται στα δημοκρατικα αντισυναγερμικα αισθηματα των οπαδων τους, κανωντας ταυτοχρονα κριτικη στον σωβινισμο τους. Αλλα δυστυχως ο «διεθνισμος» του ελαχιστη αποσταση ειχε απο την πολιτικη της «ενδοτικης» μεριδας των μεγαλοαστων του δεξιου εθνικιστικου ΔΗΣΥ, με το οποιο για μια περιοδο ταυτιστηκε σε ολα σχεδον τα ζητηματα.

«ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΣΗ»

Η κατασταση δεν σταματησε εκει. Ο λογος που το συνθημα της ΕΔΕΚ σε αυτες τις εκλογες για «διδυμο Βασιλειου Κληριδη» φαινονταν λογικο στους εδεκιτες δεν ειναι μονο ο απορριπτικος εθνικισμος τους. Ηταν και η σταση που ο ιδιος ο Βασιλειου και το ΑΚΕΛ κρατησε ολη την πενταετια απεναντι στον ΔΗΣΥ.

Στις Δημοτικες του Δεκεμβρη του '91 το ΑΚΕΛ καθιερωσε το συνθημα «Οχι στην Πολωση» και υποστηριξε για Δημαρχο Λευκωσιας τον Λελο Δημητριαδη, τον προηγουμενο υποψηφιο του Συναγερμου! Ποσο πειστικη μπορει να ειναι η σημερινη κριτικη του ΑΚΕΛ στο ΔΗΚΟ οταν στην προεκλογικη εκστρατεια του '91 ο Κατσουριδης δηλωνε στην τηλεοραση «αλοιμονο αν δεν μπορουμε να συνεργαστουμε κομμουνιστες και εθνικοφρονες»; Ποσο πειστικος ηταν ο Βασιλειου, που αποφυλακισε τον Σαμψων, οταν ελεγε αναμεσα στις δυο Κυριακες των εκλογων οτι εχει «εμπιστοσυνη στην δημοκρατικη συνειδηση των εδεκιτων»;

ΤΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Η προεκλογικη περιοδος περασε χωρις να συνδεθει απο το ΑΚΕΛ ή τον Βασιλειου το ΔΗΣΥ με τους πραξικοπηματιες. Με ελαχιστες αναφορες στις γνωστες δηλωσεις του εοκαβητατζη Συρου Συρου οτι με τον Κληριδη στην εξουσια βρισκεται και αυτος και οι ομοιοι του πιο κοντα στην εξουσια. Με καθημερινη εμφαση στο «οχι στην πολωση». Με συνθηματα οπως «Ολοι Ενωμενοι».

Τα κομματα του Μετωπου ειχαν επιμεινει οτι Βασιλειου και Κληριδης ηταν το ιδιο. Ετσι την δευτερη Κυριακη ο καθοριστικος παραγοντας για τις ψηφους του Μετωπου ηταν αν θα γινονταν ή οχι η συνδεση του Κληριδη με τους πραξικοπηματιες και τον κινδυνο του φασισμου.

Αυτη την ζωτικη συνδεση την εκανε καθαρη μονο η «Εργατικη Δημοκρατια», μεσα απο τα αρθρα μας, την αφισια και τα αυτοκολητα που κυκλοφορησαμε την βδομαδα αναμεσα στις δυο Κυριακες των εκλογων. Οι αντιδρασεις του Συναγερμου και των εντυπων του σε μια απλη αφισσια εκαναν καθαρο ποσο φοβονταν αυτη την συνδεση. Ενω το αγκαλιασμα της αφισιας απο τους αριστερους εκανε ξεκαθαρο ποσο επικαιρη ηταν, ποσο κοντα στο αισθημα μεγαλης μεριδας των εργαζομενων.

Το μονο που εμεινε στον Βασιλειου και το ΑΚΕΛ ηταν η επιμονη στις οικονομικες επιτυχιες της 5ετιας. Ομως αν ο Κληριδης θεωρειται πλατια σαν ο υποψηφιος του μεγαλου κεφαλαιου, η κυβερνηση Βασιλειου ειχε αποδειξει σε ολη την πενταετια οτι ηταν και αυτη μια κυβερνηση απο κεφαλαιοκρατες που κυβερνουσε για χαρη των κεφαλαιοκρατων. Η εισαγωγη του VAT, η υποστηριξη των ιδιοκτητων του RAINBOW, τα κτυπηματα ιδιαιτερα εναντια στους εργαζομενους στον Δημοσιο και Ημικρατικο Τομεα, οι χαρες που εκανε στους βιομηχανους στην τελευταια κριση στην Ενδυση, και τοσες αλλες ενεργειες της εκαναν πολυ δυσδιακριτη την διαφορα αναμεσα σε μια ακροδεξια κυβερνηση και την κυβερνηση Βασιλειου.

ΑΔΙΕΞΟΔΑ

Το ΑΚΕΛ δικαιολογουσε για χρονια τωρα τις συνεργασιες με τις δεξιες αστικες «πατριωτικες δυναμεις» λεγοντας οτι επιβαλλονται απο τους βασικους στοχους του: Την λυση του Κυπριακου. Την αντιμετωπιση του ιμπεριαλισμου και των Βασεων. Και για να μην αναρριχηθει ο Συναγερμος στην εξουσια. Ο ιμπεριαλισμος οι Βασεις και η αντιθεση στην ΕΟΚ ξεχαστηκαν, ξεκινωντας με τον πολεμο στον Κολπο. Τωρα εχει μεινει μονο το «Ολα για την Κυπρο», ενα συνθημα που μπορει να το επαναλαβει καθε δεξιο αστικο κομμα. Οι δεξιες επιλογες δεν εμποδισαν τον Συναγερμο να ανεβει στην εξουσια. Οι αγωνιστες ακελικοι πρεπει να παρουν τα μαθηματα απο αυτη την πορεια προς το πουθενα, και να παλεψουν για μια δυναμικη αντιπολιτευση στον Συναγερμο. Η «εποικοδομητικη αντιπολιτευση» που υποστηριζει ο Χριστοφιας, δεν διαφερει απο την πολιτικη που επετρεψε στον Κληριδη να αναρριχηθει στην εξουσια, και το μονο αποτελεσμα που μπορει να εχει ειναι να επιτρεψει στον Συναγερμο να καλοκατσει στην εξουσια.

Αγγελος Νικολαου

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΟΝΤΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ

Η συνεργασια ΔΥΣΗ - ΔΗΚΟ, μετα τα αποτελεσματα της πρωτης Κυριακης των εκλογων πολωσε το πολιτικο κλιμα. Ηταν φανερο οτι γινοταν οχι πανω σε καποια συμφωνια στη πολιτικη για το Κυπριακο ή αλλου, αλλα σαν συμμαχια εναντιον του ΑΚΕΛ και του Βασιλειου. Τον τονο τον εδωσε η ΣΕΚ που κυκλοφορησε φυλλαδια που μιλησαν για "φραγμο στην κοκκινη λαιλαπα". Ο αρχιεπισκοπος πηρε ανοιχτα το μερος του Κληριδη ενω η συντριπτικη πλειοψηφια των μεσων μαζικης ενημερωσης τον υποστηριξαν φανερα ή συγκαλυμενα.

Ολοι ηξεραν πως ηταν η τελευταια ευκαιρια για τον Κληριδη και τον Συναγερμο να αναρριχηθουν στην εξουσια. Ετσι εκαναν μια πρωτοφανη κινητοποιηση για να επηρεασουν τους οπαδους του ΔΗΚΟ και της ΕΔΕΚ.

Το ΑΚΕΛ και ο Βασιλειου κρατησαν μια σταση που ελεγε "αστε τους δεν εχουν καμια πιθανοτητα", "δεν πειθουν κανενα" και οτι "κανουν ζημια στον εαυτο τους". Τα πραγματα δεν ηταν καθολου ετσι. Η Εργατικη Δημοκρατια απο την αρχη υποστηριξε οτι η μονη απαντηση στην δεξια πολωση ηταν να δυναμωσουμε τον αλλο πολο, τον δημοκρατικο αντιπραξικοπηματικο, τον αριστερο πολο.

Παρα τις αντιθετες δηλωσεις του Βασιλειου ηταν φανερο οτι το αποτελεσμα των εκλογων θα ηταν οριακο και οτι θα κρινονταν απο τις ψηφους των οπαδων του ΔΗΚΟ και κυριως της ΕΔΕΚ. Ο Κληριδης για να εκλεγει χριαζονταν ενα ποσοστο γυρο στο 15% με 20% απο τους ψηφους της ΕΔΕΚ.

Εκεινο που μπορουσε να καθορισει αυτους τους ψηφους, να περιορισει την δυνατοτητα στελεχων της ΕΔΕΚ να προπαγανδιζουν ανοιχτα υπερ του Κληριδη ηταν η προβολη του πραξικοπηματος και της συνδεσης του Κληριδη με αυτο. Η προβολη της δολοφονιας του ηρωα της ΕΔΕΚ Δωρου Λοιζου, του Φωτιου και αλλων που σκοτωθηκαν απο τους εοκαβητατζηδες - των φρικτων βασανιστηριων που τραβηξαν οι Εδεκιτες και αλλοι δημοκρατες που αντισταθηκαν στο πραξικοπημα στις φυλακες του Σαμψων - τη λογοκρισια που επιβληθηκε ακομα και επι "προεδριας" του Κληριδη και πως το κομμα του στο τελος εδωσε πολιτικη στεγη στους πραξικοπηματιες και τους φασιστες.

Εχοντας καθαρο οτι αυτος θα ηταν ο καθοριστικος παραγοντας για την εξελιξη των εκλογων η Εργατικη Δημοκρατια κυκλοφορησε την γνωστη αφισσα με το "Μαυρο στο Κληριδη - Να φραξουμε το δρομο στους πραξικοπηματιες και τους φασιστες - ψηφο στο Βασιλειου". Το ποσο αγρια πολεμηθηκε αυτη η αφισσα απο τον Συναγερμο ειναι η καλητερη αποδειξη για το τι ηταν αυτο που τους εκαιγε περισσοτερο και που φοβοντουσαν οτι θα τους κοστιζε περισσοτερο.

Απο την πρωτη στιγμη προσπαθησαν χρησιμοποιοντας καθε μεσο να εμποδισουν το κολλημα της. Χρησιμοποιησαν τους τραμπουκους τους για να μας τρομοκρατησουν και να σκιζουν τις αφισσες. Κινησαν διαδικασια για να βγαλουν την αφισσα παρανομη χαρακτηριζοντας την στασιαστικου περιεχομενου και καταφεραν να εκδοθει ενταλμα κατασχεσης της.

Οσο την πολεμησαν οι Συναγερμικοι αλλο τοσο την αγκαλιασαν οι αριστεροι και αλλοι δημοκρατες που δεν ηθελαν να αφησουν το πραξικοπημα να γινει παρελθοντολογια. Δεκαδες αγωνιστες ζητησαν και πηραν την αφισσα να την κολλησουν οι ιδιοι, απο την Λευκωσια, τους συνοικισμους, την Λεμεσο ακομα και την Παφο. Η αφισσα εγινε αυτοκολητο που το συναντουσες παντου, στις στασεις των λεοφωρειων, στις εισοδους των πολυκατοικιων, στις καντινες των εργοστασιων, σε συλλογους, χωρους δουλειας και αλλου. Ακομα και μετα που η αφισσα απαγορευτηκε ο κοσμος συνεχιζε να την προωθει. Εκτακτο φυλλο της εφημεριδας μας με εξωφυλλο την "απαγορευμενη" αφισσα πουλησε στο τελευταιο συλλαλητηριο του Βασιλειου στη πλατεια Ελευθεριας, 520 φυλλα μεσα σε μιση ωρα (μονο τοσα προλαβαν να τυπωθουν μεχρι εκεινη την ωρα) με οικονομικη ενισχυση σχεδον το διπλασιο της αξιας της εφημεριδας. Εκατονταδες φορεσαν το "απαγορευμενο" αυτοκολητο.

Η αφισσα και το αυτοκολητο εδωσαν την ευκαιρια να μπουν στην αντιπαραθεση πολλοι αγωνιστες και να δυναμωσουν τον δημοκρατικο αντιπραξικοπηματικο πολο. Ακομα και μετα τις εκλογες η αφισσα συνεχισε να παιζει αυτο το ρολο. Δεν ειναι τυχαιο που προβληθηκε απο φιλαθλους στον αγωνα Ομονοιας - Ανορθωσης μαζι με το συνθημα "Εοκα β' δολοφονοι" σαν απαντηση στις προκλησεις ακροδεξιων φιλαθλων της Ανορθωσης.

Η Εργατικη Δημοκρατια με τις μικρες τις δυναμεις δεν μπορουσε να καθορισει την εξελιξη αυτης της μαχης. Εδειξε ομως οτι αυτη η μαχη μπορουσε και επρεπε να δωθει απο την αριστερα και θα μπορουσε να επηρεασει το εκλογικο αποτελεσμα. Οι πραξικοπηματιες θα εμεναν στο περιθωριο και ο Κληριδης δεν θα μπορουσε να αναρριχηθει στην εξουσια.

Η μαχη εναντια στη φασιστικη απειλη που αποτελουν οι διαφοροι πραξικοπηματιες και φασιστες που αναθαρεψαν απο την εκλογη του Κληριδη συνεχιζεται. Η αναγκη για την δημιουργια και το δυναμωμα ενος αντιφασιστικου πολου ειναι σημερα μεγαλητερη παρα ποτε αλλοτε. Η αποδοχη και ανταποκριση που βρηκε η αφισσα της Εργατικης Δημοκρατιας και η υπολοιπη επεμβαση της στην προεκλογικη περιοδο μας εδειξε οτι η διαθεση υπαρχει.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΚΑΜΙΑ ΠΙΣΤΩΣΗ ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΟΝ ΚΛΗΡΙΔΗ

Πολλοι αριστεροι αντιμετωπισαν την ανοδο του Κληριδη στην εξουσια σαν μια συντριπτικη ηττα της αριστερας. Ειναι αληθεια βεβαια οτι ειναι η πρωτη φορα, μετα απο τριαντα χρονια που ο υποψηφιος που υποστηριζε το ΑΚΕΛ δεν εκλεγεται, και ειναι η πρωτη φορα που οι γριβικοι που στεγαζονται στο κομμα του Κληριδη και η ακροδεξια παιρνουν την εξουσια. Ειναι η πρωτη φορα που οι πραξικοπηματιες του '74 βγαινουν τοσο ανοιχτα εξω.

Παρολα αυτα ομως η νικη του Κληριδη απεχει πολυ απο το να ειναι μια συντριπτικη ηττα της αριστερας και ενας θριαμβος της δεξιας. Ειναι η πρωτη φορα που ολα τα κομματα της δεξιας συμμαχησαν ξεκαθαρα εναντια στη αριστερα, ενω η ΕΔΕΚ κρατησε μια μεσοβεζικη σταση που στην ουσια εδωσε ενα σημαντικο ποσοστο ψηφων στο Κληριδη. Ισως να ειναι η πρωτη φορα που εγινε μια τοσο τρομερη κινητοποιηση απο ολους, ΔΗΣΥ, ΔΗΚΟ, αρχιεπισκοπο και μεσα μαζικης ενημερωσης. Με αυτα τα δεδομενα το 50,28% και οι χιλιοι περιπου ψηφοι διαφορα δεν ειναι με κανενα τροπο μια συντριπτικη νικη. Δεν αποτελει με κανενα τροπο δεξια στροφη του κοσμου, αν και σιγουρα αποτελει δεξια στροφη στην εξουσια.

Να μη τους αφησουμε να τρωνε και να πινουν στην πλατη μας 5 χρονια

ΑΠΟΡΡΙΠΤΙΚΑ ΔΕΚΑΝΙΚΙΑ

Η συγκυβερνηση με το ΔΗΚΟ θα αποδειχτει πολυ δυσκολη υποθεση για τον Συναγερμο. Η απορριπτικη στροφη του Κληριδη δεν ηταν παρα μια προεκλογικη μεταμφιεση, οπως παραδεχονταν ακομα και υποστηριχτες του. Οι προεκλογικες απορριπτικες κορωνες εχουν ηδη μετατραπει σε δηλωσεις πιστης στις συμφωνιες κορυφης και στην διαδικασια των συνομιλιων. Ειναι σιγουρο οτι οι αντιφασεις μεσα στις οποιες θα εχει να κινηθει την επομενη περιοδο θα ειναι πολυ μεγαλες. Τα σημαδια φανηκαν πριν ακομη αναλαβει καθηκοντα η νεα κυβερνηση.

Τα πηγαινε ελα στην Αρχιεπισοπη για την εγκριση του υπουργου Παιδειας στο τελος βγηκαν ξυνα. Ο Χρυσοστομος αρπαξε την ευκαιρια, αφου του εκαναν την χαρη να τον ρωτησουν, και τραβηξε το σχοινι μεχρι την ακρη προτεινοντας τον Καραγιωργη που ηταν σιγουρο οτι δεν θα τον δεχονταν ουτε και ιδιοι οι εκπαιδευτικοι του Συναγερμου. Ετσι η πρωτη συγκρουση αναμεσα στο μετωπο Κληριδη - Κυπριανου - Χρυσοστομου ηρθε με τις δηλωσεις του Αρχιεπισκοπου, οτι «αφου δεν μας παιρνουν υποψη γιατι μας ρωτουν;»

Το πιο μεγαλο φιασκο ομως ηταν η ανακοινωση οτι ο Αρχιεπισκοπος θα κανει αγιασμο κατα την διαρκεια της τελετης εγκαταστασης του νεου Υπουργικου Συμβουλιου, που αναιρεθηκε μετα απο λιγες ωρες και αφου εκανε το γυρο του κοσμου μεσω του Κυπριακου Πρακτορειου Ειδησεων. Ο Παπαπετρου χαρακτηρισε αυτη την ενεργεια σαν «ατοπημα μεγαλης ολκης που μας εκθετει διεθνως γιατι ο προεδρος και η κυβερνηση ορκιζονται κυβερνηση ολων των κυπριων, και οχι μονο των ελληνοκυπριων» και ειπε οτι «κατι τετοιο δεν αποπειραθηκε ουτε ο Μακαριος να κανει, παρολο που ηταν ο ιδιος θρησκευτικος ηγετης».

Πολυ συντομα η κυβερνηση του Κληριδη θα πρεπει να ξεκαθαρισει ποια σταση θα κρατησει στις εξελιξεις για το Κυπριακο. Θα ακολουθησει την απορριπτικη γραμμη Κυπριανου, στον οποιο εδωσε και πεντε υπουργεια, ή θα ξαναγυρισει στη παλια γραμμη του Συναγερμου που ειναι η ιδια με την γραμμη Βασιλειου; Οποια γραμμη και να ακολουθησει ο Κληριδης, θα αντιμετωπισει αντιδρασεις και η συμμαχια ΔΗΣΥ - ΔΗΚΟ που εδωσε την εξουσια στο Κληριδη θα αντιμετωπισει πολιτικη κριση.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Τα προβληματα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου που υποχρεωσαν τον Βασιλειου να παρει μια σειρα απο μετρα τα τελευταια χρονια, οπως επιβολη του ΦΠΑ, περικοπες στις κοινωνικες δαπανες, παγοποιηση μισθων και προσληψεων στο δημοσιο τομεα, που του αφαιρεσαν απο την δημοτηκοτητα του συνεχιζονται και χειροτερευουν. Ηδη οι απολυσεις στην ενδυση ξεπερασαν τις δυο χιλιαδες ενω στο τουρισμο υπαρχει για την ωρα μια μειωση κοντα στο 40%.

Ο Κληριδης, ο πιο καθαρος εκφραστης των κεφαλαιοκρατων δεν προκειται να ακολουθησει καμια φιλολαϊκη πολιτικη. Ηδη στις προγραμματικες του δηλωσεις ξεχασε το «καλαθι της νοικοκυρας» για το οποιο νοιαζονταν προεκλογικα και θελει να «καταπολεμησει τον ευδαιμονισμο και την σπαταλη» και οτι «δεν θα διστασει να επιβαλει και νεες φορολογιες αν χρειαστει, για να αντιμετωπισει το δημοσιονομικο ελειμμα». Ολα αυτα σημαινουν κτυπημα των εργατικων καταχτησεων.

Οι εργοδοτες που την προηγουμενη περιοδο ζητουσαν απο την κυβερνηση να καταργησει ή να τροποποιησει τη ΑΤΑ και να υποτιμησει τη λιρα, βρισκονται οι περισσοτεροι μεσα στο κομμα του Κληριδη. Ειναι φανερο ποιων τα αιτηματα θα προτιμησει να ικανοποιησει ο Κληριδης.

Την προηγουμενη περιοδο ειδαμε την εργατικη αγανακτηση να εκφραζεται μεσα απο καποιες μαζικες απεργιες, οπως των δασκαλων, των οικοδομων, των οδηγων λεοφωρειων, των εργαζομενων στο σταθμο της ΑΗΚ στη Δεκελεια και αλλου. Μια εργατικη αγανακτηση που θα ειχε προκαλεσει πολλα προβληματα στην προηγουμενη κυβερνηση αν οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν επαιζαν πυροσβεστικο ρολο, και δεχονταν τον ενα συμβιβασμο μετα τον αλλο, για το 38ωρο για τις συμβασεις, για τις αυθαιρεσιες των βιομηχανων ενδυσης.

Δεν ειναι τυχαιο που σχεδον οι μισες απεργιες τα τελευταια δυο χρονια ηταν ανεπισημες. Δηλαδη εγιναν εξω απο τις προνοιες του ΚΩΔΙΚΑ Βιομηχανικων Σχεσεων και σχεδον εναντια στην θεληση της ηγεσιας της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας, οπως στο τσιμεντοπειο Βασιλικου, τον σταθμο της ΑΗΚ Δεκελειας, τους οδηγους λεωφορειων. Σε πολλες Γενικες Συνελευσεις οι γραφειοκρατες ηταν αδυνατο να ελεγξουν τις αντιδρασεις των εργατων, οπως στην Συνελευση των εργαζομενων στην υποδηση στη Λευκωσια. Τωρα ψαχνουν τροπους να αποφευγουν πια τις Γενικες Συνελευσεις και να καλουν συνελευσεις αντιπροσωπων για να εγκρινουν τις αποφασεις τους.

Η χειροτερευση της κρισης και των επιθεσεων των εργοδοτων θα μεγαλωσει την εργατικη αγανακτηση. Αυτο μαζι με το γεγονος οτι πολλοι απο τους πιο ταξικα συνειδητους εργαζομενους πιστευουν οτι εφτασε πια η ωρα για δυναμικη αντιπολιτευση σε μια αυταρχικη κυβερνηση της δεξιας, κανει πολυ πιθανο την επομενη περιοδο να εχουμε εκρηξεις εργατικης αγανακτησης.

Ολες οι συντηρητικες κυβερνησεις που βγηκαν στην εξουσια τα τελευταια χρονια στην Ευρωπη βρεθηκαν πολυ νωρις μπροστα σε εκρηξεις μαζικων εργατικων κινητοποιησεων. Στην Αγγλια ο Μεητζορ λιγους μηνες μετα την αναπαντεχη νικη του στις εκλογες αντιμετωπησε την κινητοποιηση εκατονταδων χιλιαδων εργατων που διαμαρτυρονταν για το κλεισιμο πολλων ανθρακωρυχειων με αποτελεσμα να αναγκαστει να υποχωρησει. Στην Γερμανια ο Κολ εφαγε καταμουτρα τις μαζικοτερες κοινητοποιησεις δημοσιων υπαλληλων και αλλων εργαζομενων, των τελευταιων τριαντα χρονων. Στην Ελλαδα ο Μητσοτακης, μια κυβερνηση οριακης πλειοψηφιας οπως τον Κληριδη, βρισκεται αντιμετωπη με ενα μαζικο κινημα, εργατων, φοιτητων και μαθητων που δεν τον εχει αφησει να παρει ανασα απο τοτε που εκλεχτηκε.

Δεν υπαρχει τιποτα που να εγγυαται οτι ο Κληριδης θα εχει καλητερη μοιρα απο τους Ευρωπαιους ομολογους του.

ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ

Ο Κληριδης και το κομμα του ειναι ταυτισμενα στη μεγαλη μαζα των εργαζομενων με το κομμα που εδωσε πολιτικη στεγη στους πραξικοπηματιες. Ο Συναγερμος προσπαθει να αποβαλει την εικονα του αυταρχικου και αντιδημοκρατικου κομματος αλλα η ιδια η κυβερνηση που διορισε ο Κληριδης οχι μονο δεν διαλυει αυτη την εικονα αλλα αντιθετα την ενισχυει. Υπουργος Εσωτερικων διοριστηκε ο Ντινος Μιχαηλιδης που πριν τις εκλογες ειχε καταθεσει στη βουλη νομοσχεδιο που ζητουσε να διωκονται οσοι «καλιεργουν τον ενδοτισμο και την ηττοπαθεια». Υπουργο Παιδειας διορισε την Κλαιρη Αγγελιδου που ειναι γνωστη απο τις επιθεσεις της εναντια στην «Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των τουρκοκυπριων» του νοτου οταν την καλεσε να διαλυθει και να ζητησει συγνωμη που τολμησε να δημιουργηθει. Οι πρωταγωνιστες της επιθεσης εναντια στη Τσουγιοπουλου θα βρισκονται τωρα και μεσα στη κυβερνητικη εξουσια.

Ολα αυτα δειχνουν τι ειδους διακυβερνηση μπορουμε να περιμενουμε απο τον Κληριδη και το κομμα του.

Διπλα απο αυτα αν βαλει κανεις και τους διαφορους πραξικοπηματιες και φασιστες που εχουν αναθαρεψει μετα την ανοδο του Κληριδη στην εξουσια, εχουμε μια καθαρη εικονα της περιοδου που ανοιγεται μπροστα μας: Μιας αυταρχικης κυβερνησης που στρωνει το δρομο στο φασισμο. Ακομα και να θελει ο Κληριδης την επομενη περιοδο να «συμμαζεψει» και να ελεγξει τα διαφορα φασιστικα στοιχεια που εκτρεφονται μεσα και γυρω απο το κομμα του, για να μπορεσει να προχωρησει σε καποια συμφωνια για το κυπριακο, ειναι αμφιβολο αν θα τα καταφερει με την δυναμη και την φορα που εχουν παρει. Ειναι σιγουρο παντως οτι δεν εχει καμμια διαθεση να τους χτυπησει αποφασιστικα.

«ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ» Ή ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Με ολα αυτα τα δεδομενα ειναι το λιγοτερο αφελεια να λεει κανεις οτι θα δωσει πιστωση χρονου στον Κληριδη για να δει «δειγματα γραφης της διακυβερνησης του», οπως κανει το ΑΚΕΛ και το ΑΔΗΣΟΚ. Ο Κληριδης δεν ειναι κανενας φρεσκος πολιτικος, ειναι πολυ παλια καραβανα. Βρισκεται στο πολιτικο προσκηνιο για πανω απο τρεις δεκαετιες. «Δειγματα γραφης» του ειδαμε το '74 οταν για μηνες σφετεριζονταν τον τιτλο του προεδρου της Δημοκρατιας. Δεν υπαρχει τιποτα αγνωστο στον Κληριδη που θα πρεπει να περιμενουμε για να το μαθουμε. Οτι καινουργιο μας επιφυλλασσει δεν μπορει παρα να ειναι το ιδιο και χειροτερο με οτι μας εχει δειξει μεχρι τωρα.

Παρολα αυτα το ΑΚΕΛ δηλωσε οτι αν ο Κληριδης ακολουθησει την γραμμη του Βασιλειου στο Κυπριακο οπως εκανε προηγουμενως θα τον υποστηριξει. Τι ειναι ομως η γραμμη Βασιλειου στο Κυπριακο; Μηπως καμια πραγματικη φιλειρηνικη πολιτικη που προωθα την επαναπροσεγγιση; Οχι βεβαια. Ειναι η πολιτικη που υποστηριζει το μεγαλυτερο μερος της ελληκυπριακης αρχουσας ταξης και που απλα αναγνωριζει τους σημερινους στρατιωτικους συσχετισμους δυναμεων και προτιμα να μεταθεσει το κεντρο βαρους των προσπαθειων της εκει που υπαρχει ελληνοκυπριακη υπεροχη, στον οικονομικο τομεα. Με δυο λογια δεχονται σημερα μια συμφωνια εστω και με καποιες υποχωρησεις, στο συνταγματικο και την εξουσια, για να αποφυγουν πιθανη αναγνωριση της ΤΔΒΚ και ελπιζουν στο μελλον να καταφερουν με την οικονομικη τους δυναμη να αποχτησουν ελεγχο στην βορεια Κυπρο.

Μια τετοια πολιτικη οχι μονο δεν απομακρυνει τον κινδυνο πολεμου αλλα μεγαλωνει και την δυσπιστια και το μισος αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων. Και μονο το γεγονος της εκλογης του Κληριδη, με τους διαφορους Σαμψων και αλλους παρομοιους απο γυρω του, εχει τρομαξει τους απλους τουρκοκυπριους, ασχετο με το ποσο «ενδοτικος» το επαιζε πριν ή θα το παιξει στο μελλον.

Με κανενα τροπο δεν δικαιολογειται οποιαδηποτε υποστηριξη ή ανοχη στον Κληριδη. Καθε υποχωρηση στον Κληριδη, καθε παραχωρηση στον εθνικισμο, το μονο που θα κανει θα ειναι να ενισχυσει τις αντιδραστικες επιδιωξεις της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης. Η «δημιουργικη αντιπολιτευση», η ανοχη και η συναινεση, μονο τον Κληριδη μπορει να ωφελησει.

Οταν αυτος ετοιμαζει τις επιθεσεις του στην εργατικη ταξη, οταν καλιεργει τον εθνικισμο, οταν ανοιγει τον δρομο στους φασιστες εκεινο που χρειαζεται ειναι μια ταξικη αντιπολιτευση που να αξιοποιει την εργατικη αγανακτηση και να της δινει την δυνατοτητα να εκφραστει αντικυβερνητικα.

Η κυβερνηση Κληριδη βρισκεται απο την πρωτη στιγμη της ζωης της μπροστα σε μεγαλες αντιφασεις και προβληματα. Αν η αριστερα δεν της κανει την χαρη να την στηριξει ειναι αμφιβολο αν θα καταφερει να βγαλει την πενταετια. Το ΑΚΕΛ δυστυχως εδειξε και προεκλογικα και μετεκλογικα οτι θα συνεχισει να ακολουθα την ιδια πολιτη ταξικης συνεργασιας που ακολουθα εδω και πολλες δεκαετιες, και που σε τελευταια αναλυση δεν εμποδισε τον Κληριδη να αναρριχηθει στην εξουσια.

Η εντονη αντιπαραθεση της προεκλογικης περιοδου και η ταξικη πολωση που εκφραζεται σημερα απο τα κατω, στα γηπεδα και αλλου, δειχνουν οτι υπαρχει ενας κοσμος, ιδιαιτερα στους νεους εργατες, που θελει να δωσει την μαχη εναντια στους καπιταλιστες και την κυβερνηση τους. Οι αγωνιστες της αριστερας πρεπει να πιεσουν απο τα κατω την ηγεσια του ΑΚΕΛ, πρεπει να αντιδρουν σε καθε υποχωρηση της στον Κληριδη. Η επαναστατικη αριστερα, οσο μικρη και αδυνατη και αν ειναι, εδειξε οτι ειναι η μονη που θελει πραγματικα να δωσει την μαχη με την δεξια. Καθε αγωνιστης που το βλεπει αυτο εχει καθηκον να την δυναμωσει.

ταξικη πολωση απο τα κατω

η εργατικη αγανακτηση να μεταφερτει και στους χωρους δουλειας

Το ΑΚΕΛ εκανε οτι μπορουσε για να αποφυγει την ταξικη πολωση στην διαρκεια της προεκλογικης περιοδου αλλα και μετα. Την ωρα που οι διαφοροι πραξικοπηματιες και φασιστες που βρισκονται στο χωρο του Συναγερμου δηλωναν οτι «με την εκλογη Κληριδη θα βρισκονταν κοντα στην εξουσια» και απειλουσαν προκλητικα τους αριστερους, το ΑΚΕΛ δεν ελεγε λεξη για το πραξικοπημα και δηλωνε δημοσια οτι δεν εχει καμια συμμετοχη σε «παρελθοντολογια» και «πραξικοπηματολογια».

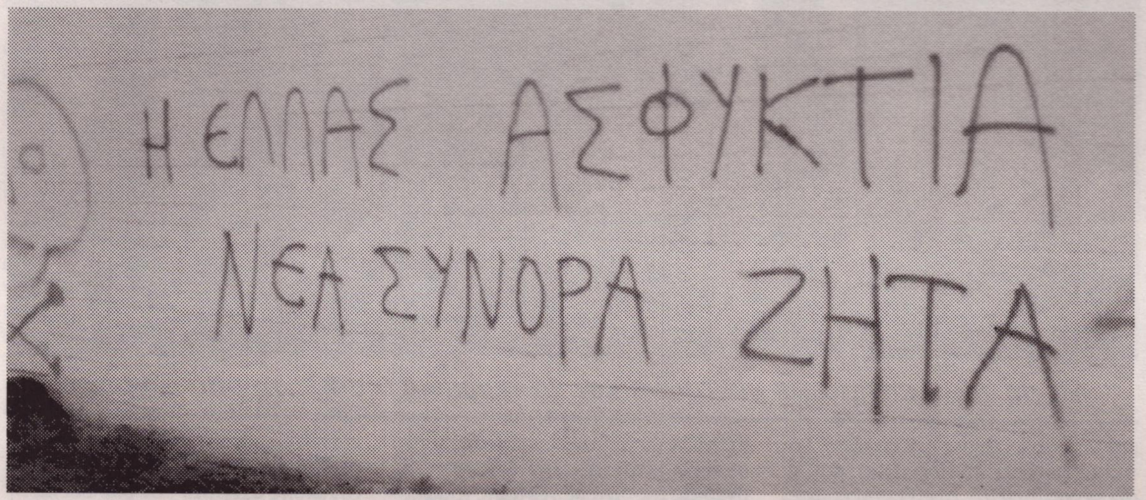

Αυτη η σταση επετρεψε στους Συναγερμικους, που εκαναν μια τρομερη κινητοποιηση τις τελευταιες μερες πριν τη δευτερη Κυριακη των εκλογων, να προσεγγιζουν και να προσπαθουν να πεισουν δημοκρατες ψηφοφορους απο το ΔΗΚΟ και την ΕΔΕΚ να ψηφισουν τον Κληριδη. Κατι τετοιο πριν μερικα χρονια θα ηταν αδυνατο εξαιτιας των δεσμων του Κληριδη με τους πραξικοπηματιες. Τα πραγματα τωρα ηταν πιο ευκολα για τους συναγερμικους οχι μονο γιατι η αριστερα αφησε τα τελευταια χρονια να ξεχαστει το πραξικοπημα αλλα γιατι ακομα και την τελευταια στιγμη δεν τολμησε να προβαλει το παρελθον του Κληριδη και την συνδεση του με το πραξικοπημα, οταν το παιζε «προεδρος» της Δημοκρατιας, οταν επι «προεδριας» του εγινε η αποπειρα κατα του Λυσσαριδη και η δολοφονια του Δωρου Λοϊζου και ποτε δεν κατηγορηθηκαν οι γνωστοι-αγνωστοι δολοφονοι του.

Ακομα και μετεκλογικα οταν οι πραξικοπηματιες εβγαιναν στους ραδιοσταθμους να δηλωσουν περηφανοι για το ρολο τους, οταν προκαλουσαν με το πιο χυδαιο τροπο τους αριστερους και αλλους δημοκρατες, οταν η λεξη που κυριαρχουσε ηταν η εκδικηση, το ΑΚΕΛ το επαιζε αντιπολωτικα.

Πολλα απο τα μελη και τους οπαδους του ομως δεν ειχαν την ιδια διαθεση. Στα Λυμπια για παραδειγμα που οι ακροδεξιοι πανηγυριζαν προκλητικα για δυο μερες με κορναρισματα και παρενοχλησεις των αριστερων μεχρι το πρωι, ηταν αρκετο ενα ξεκαθαρισμα απο τους αριστερους οτι δεν θα ανεχθουν αλλο αυτη τη κατασταση για να κοπουν οι παρενοχλησεις.

Εκει που φανηκε πολυ καθαρα αυτη η αγανακτηση και εκφραστηκε με τον πιο εντονο τροπο η ταξικη πολωση ηταν στα γηπεδα. Σχεδον σε καθε αγωνα ποδοσφαιρου ή μπασκετ που εγινε μετεκλογικα υπηρξαν επεισοδια και συγκρουσεις μεταξυ αριστερων και δεξιων.

Στον ποδοσφαιρικο αγωνα Ανορθωσης - Ομονοιας, ακροδεξιοι οπαδοι της Ανορθωσης προκαλουσαν φωναζοντας «σεισμος, σεισμος συναγερμος» «τιποτα τιποτα δεν μας σταματα ο Γλαυκος ειναι προεδρος ετουτη τη φορα», και «θα πεθανετε κομμουνια». Η προκληση απαντηθηκε απο τους οπαδους της Ομονοιας, που ειναι στη πλειοψηφια τους αριστεροι, με το συνθημα "ΕΟΚΑ Β' δολοφονοι" και «Έσυ με το μπουφαν το πορτοκαλι, η μανα σου γαμιεται στο Καϊμακλι» (αναφερεται στα πορτοκαλια μπουφαν, το χρωμα των νεοναζι, που κατακλυζουν τα γηπεδα οταν παιζει δεξια ομαδα). Δυο φιλαθλοι σε αυτο τον αγωνα χρησιμοποιησαν σαν πανω και την αφισα της Εργατικης Δημοκρατιας με το «Μαυρο στο Κληριδη - Να φραξουμε το δρομο στους πραξικοπηματιες και τους φασιστες", σαν απαντηση στις ακροδεξιες προκλησεις. Η αντιπαραθεση ηταν τοσο εντονη που αναγκαστηκε να την προβαλει και η αθλητικη εκπομπη του ΡΙΚ. Ο τηλεπαρουσιαστης μαλιστα παρουσιαζοντας τα συρματοπλεγματα που χωριζαν τους αντιπαλους οπαδους σχολιασε «ποιος ειπε οτι ειναι μονο το συρματοπλεγμα του Αττιλα που μας χωριζει;»

Παρομοια επεισοδια εγιναν και στον αγωνα Σαλαμινας-Πεζοπορικου. Σε μαθητικο αγωνα μπασκετ στην Λεμεσο, μετα απο νικη του Λυκειου Ακροπολης Λευκωσιας, συναγερμικοι μαθητες αρχισαν να φωναζουν και να προκαλουν τους Λεμεσιανους μαθητες με το συνθημα «σεισμος - σεισμος συναγερμος». Δημιουργηθηκαν επεισοδια και επεσε ξυλο.

Οι προκλησεις των ακροδεξιων και των πραξικοπηματιων που στεγαζονται στο Συναγερμο δεν μπορουν να μενουν αναπαντητες. Η πολιτικη της ανοχης και της συναινεσης τους εδωσε την δυνατοτητα να βγουν απο την απομονωση που βρισκονταν για χρονια. Χρειαζεται μια δυναμικη απαντηση που να τους ξεσκεπαζει, και να τους αντιμετωπιζει καθε φορα που τολμουν να βγουν εξω και να προκαλεσουν. Μονο ετσι θα τους στριμωξουμε και παλι στο καβουκι τους. Πολλοι εργαζομενοι που ψηφισαν Κληριδη γιατι εχουν αυταπατες οτι η κυβερνηση του Συναγερμου θα ειναι καλητερη απο αυτη του Βασιλειου δεν θα ηθελαν να εχουν καμια σχεση με τους πραξικοπηματιες και τους φασιστες που στεγαζονται μεσα σ' αυτο το κομμα.

Η κυβερνηση Κληριδη το μονο που υποσχεται στους εργαζομενους ειναι περισσοτερη ακριβεια, περισσοτερες περικοπες στις κοινωνικες δαπανες, περισσοτερο αυταρχισμο, περισσοτερα κτυπηματα. Ο θυμος και η αγανακτηση που αυτη την στιγμη εκφραζεται στα γηπεδα πρεπει να απλωθει και στους χωρους δουλειας. Οχι απλα σαν αντιδεξια διαθεση αλλα σαν ταξικη αντιπαραθεση, σαν αντισταση στις επιθεσεις των καπιταλιστων και της κυβερνησης τους.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΕΝ ΔΙΝΕΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΣΕ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

Μια ακομα κινητοποιηση των τουρκοκυπριων του νοτου περασε στο περιθωριο. Σ'αυτο βοηθησε και η προεκλογικη περιοδος αλλα και χωρις αυτη τα προβληματα των τουρκοκυπριων του νοτου ειναι στο περιθωριο.

Την Δευτερα 18 του Γεναρη ξεκινησε απεργια πεινας εξω απο το Δημαρχειο της Παφου απο μια ομαδα εξη τουρκοκυπριων, την Pembe Mustafa, τον Aydin Behic, Akin Mehmet, Cambulat Hasan και τον Ilker Imrahim Salih. Οι τουρκοκυπριοι διαμαρτυρονταν γιατι η αρμοδια υπηρεσια του υπουργειου εσωτερικων δεν τους εκδιδε δελτιο ταυτοτητας. Αυτο σημαινε οτι δεν θα ειχαν την δυνατοτητα να εχουν κοινωνικες ασφαλισεις, ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη, δεν μπορουν να βγαλουν διαβατηριο και αλλα.

Η απεργια τους κρατησε δυο μερες και κανενας αρμοδιος δεν ευαισθητοποιηθηκε. Δυστηχως η εκδηλωση με εξαιρεση μερικους υποστηριχτες της επαναπροσεγγισης που συμπαρασταθηκαν στους τουρκοκυπριους, εμεινε απομονωμενη. Η "Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των τουρκοκυπριων" του νοτου εμαθε γι αυτη την εκδηλωση αρκετα αργα και δεν μπορεσε να επεμβει.

Η κυβερνηση Κληριδη ειναι σιγουρο οτι θα κανει τα πραγματα ακομη πιο δυσκολα οχι μονο για τους τουρκοκυπριους του νοτου αλλα και για την ιδια την Επιτροπη. Ο νεος υπουργος εσωτεριων Ν. Μιχαηλιδης πριν γινει υπουργος ειχε καταθεσει νομοσχεδιο στη βουλη με το οποιο ζητουσε να διωκονται ποινικα οσοι "προωθουν τον ενδοτισμο και την ηττοπαθεια". Μπορουμε να φανταστουμε τι θα ηθελε να κανει τωρα που θα συμμετεχει στην κρατικη εξουσια.

Τα κακα μαντατα για τους τουρκοκυπριους και την Επιτροπη απο την νεα κυβερνηση δεν ειναι μονο ο Μιχαηλιδης αλλα και η Κλαιρη Αγγελιδου που πριν υπουργοποιηθει ηταν απο τους μεγαλυτερους πολεμιους της Επιτροπης. Ειχε καλεσει μαλιστα την Επιτροπη να ζητησει συγνωμη και να διαλυθει.

Μπορει η ανοδος του Κληριδη στην εξουσια να κανει τα πραγματα πιο δυσκολα για τους τουρκοκυπριους και την Επιτροπη αλλα συνεχιζει να υπαρχει ενας σημαντικος κοσμος που εχει δημοκρατικα αισθηματα απεναντι στους τουρκοκυπριους και υποστηριζει την επαναπροσεγγιση. Αυτος ο κοσμος μπορει και πρεπει να γινει η ασπιδα που θα προστατεψει τους τουρκοκυπριους του νοτου και να κρατησει ανοιχτο το δρομο της επαναπροσεγγισης, της φιλιας και της εμπιστοσυνης αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων.

Η "Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων" του νοτου μπορει να γινει ο μοχλος που θα κινητοποιησει αυτο το κοσμο. Πρεπει αμεσα να δραστηριοποιηθει και να προγραμματισει την καμπανια υπερασπισης των τουρκοκυπριων του νοτου για την επομενη περιοδο.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΙΛ ΜΠΟΥΓΚ ΤΣΟΪ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ

Στις 25 Φλεβαρη ανελαβε την εξουσια στην Νοτια Κορεα ο Κιμ Γιαγκ Σαμ, ο πρωτος εκλεγμενος προεδρος εδω και 23 χρονια, στα οποια η Κορεα κυβερνουνταν απο στρατιωτικες δικτατοριες. Ο Κιμ Γιαγκ Σαμ διαφημιστηκε πολυ στην Κορεα και στον εξωτερικο σαν ενας προεδρος που θα αποκαθιστουσε τις δημοκρατικες ελευθεριες στην Ν. Κορεα.

Συμφωνα με πληροφοριες των εφημεριδων επροκειτο να δωθει γενικη αμνηστια στις 24 Φλεβαρη στην οποια 87.000 κρατουμενοι επροκειτο να αφεθουν ελευθεροι.

Αναμεσα σε αυτους που πηραν την αμνηστεια ειναι γνωστοι επιχειρηματιες και πολιτικοι που εχουν καταδικαστει για απατες και σκανδαλα. Αντιθετα, εξαιρουνταν οσοι ειχαν καταδικαστει για «εγκληματα εναντια στο κρατος», οι ηγετες της αριστερας και ομαδων που «ενισχυουν τον εχθρο», δηλαδη την Βορεια Κορεα. Αυτο σημαινει οτι 5.000 πολιτικοι κρατουμενοι θα μεινουν στις φυλακες.

Αναμεσα σε αυτους που θα εξαιρεθουν απο την αμνηστια ειναι και οι «Διεθνεις Σοσιαλιστες», αδελφη οργανωση της «Εργατικης Δημοκρατιας» στην Ν. Κορεα. Στις 7 Γεναρη τα δικαστηρια της Σεουλ καταδικασαν τον Ιλ Μπουνγκ Τσοϊ, μελος των Διεθνων Σοσιαλιστων, σε δυο χρονια φυλακη με βαση τον Νομο Εθνικης Ασφαλειας που περιοριζει τις πολιτικες ελευθεριες με δικαιολογια την απειλη απο την Βορεια Κορεα.

Ο Ιλ Μπουγκ Τσοϊ καταδικαστηκε για την εκδοση βιβλιων του Τροτσκι, του Λενιν και του Τονι Κλιφ, που κυκλοφορουν ελευθερα σε ολες τις δυτικες δημοκρατιες, και δεν εχουν καμμια σχεση με το καθεστως στην Βορεια Κορεα, αντιθετα κανουν σκληροτατη κριτικη στον σταλινισμο.

Προφανως αυτο που πραγματικα θεωρει ο νεος «δημοκρατικος» προεδρος σαν «εγκλημα» ειναι οι ιδιες οι σοσιαλιστικες ιδεες. Οπως ειπε, απο την αμνηστια θα εξαιρεθουν «οι σοσιαλιστες και οι βιαστες».

Μπορει να εφυγαν απο το προσκηνιο οι στρατιωτικες δικτατοριες, αλλα οι 5.000 πολιτικοι κρατουμενοι δειχνουν οτι η Νοτια Κορεα συνεχιζει να απεχει πολυ απο το να ειναι δημοκρατια.

Την εβδομαδα της ορκωμοσιας του Κιμ Γιαγκ Σαμ εγιναν πικετοφοριες εξω απο τις πρεσβιες της Κορεας σε μια σειρα πολεις του εξωτερικου, με αιτημα την

απελευθερωση του Ιλ Μπουγκ Τσοϊ και των υπολοιπων 5.000 πολιτικων κρατουμενων.

Στην καμπανια συμπαραστασης συμμετεχει και η «Εργατικη Δημοκρατια». Οσοι θελουν, μπορουν να στειλουν μυνηματα για τον προεδρο Κιμ Γιαγκ Σαμ στην διευθυνση της εφημεριδας.

ΡΩΣΙΑ

η σοσιαλιστικη επανασταση ειναι η μονη διεξοδος

Η οικονομικη και πολιτικη κριση στην Ρωσια, ολοενα βαθαινει. Ο Μπορις Γιελτσιν κατηγορησε το Λαϊκο Κογκρεσο Αντιπροσωπων της Μοσχας, οτι επιδιωκει να πραγματοποιησει οτι απετυχε να πραγματοποιησει το πραξικοπημα του 1991. Να κυβερνησει τη χωρα με τον ιδιο τροπο που κυβερνουσε το Κομμουνιστικο Κομμα.

Ο Γιελτσιν βεβαια γνωριζει πολυ καλα τον τροπο αυτο διακυβερνησης, μια και ο ιδιος ηταν μελος του πολιτικου γραφειου για δυο χρονια. Οπως ακριβως προηγουμενως ο Γκορπατσωφ, ο Γιελτσιν καταφερε να κερδισει τη λαικη αποδοχη και υποστηριξη με τις φραστικες του επιθεσεις εναντιον της γραφειοκρατιας και της διαφθορας. Χρησιμοποιησε κι'αυτος την διασπαση της αρχουσας ταξης για να παρουσιαστει μ'ενα προοδευτικο και ριζοσπαστικο προσωπειο. Οι εκκλησεις του προς τις μαζες τον Αυγουστο του 1991, δεν ηταν τιποτε περισσοτερο παρα προπετασμα καπνου που καλυψε το παζαρεμα για την εξουσια, την ωρα ακριβως που ο λαος πολεμουσε στα οδοφραγματα εναντιον του στρατου.

Η αναμετρηση του Γιελτσιν και των πραξικοπηματιων δεν ηταν με κανενα τροπο μια αναμετρηση μεταξυ δημοκρατιας και δικτατοριας. Ηταν μια αναμετρηση μεταξυ των δυο οψεων της ιδιας γραφειοκρατιας. Ο Γκορπατσωφ εστρωσε το εδαφος για το πραξικοπημα στελνοντας τα τανκς σ' ολοκληρη σχεδον την πρωην ρωσικη αυτοκρατορια και θετοντας φραγμους στην κυβερνηση. Με τις ιδιες ακριβως διαθεσεις, ο Γιελτσιν εστειλε τελεσιγραφα στο Καζακσταν και την Ουκρανια, απειλωντας τες σε περιπτωση που αρνιονταν να προσυπογραψουν την νεα συμφωνια ενωσης. Τα Ρωσικα στρατευματα προσπαθησαν να πνιξουν τα κινηματα ανεξαρτησιας στις δημοκρατιες των Τσετσενων, του Μολδοβα και της Γεωργιας. Ακομα ο Γιελτσιν εκανε αλλαγες σε καιριες θεσεις στην κρατικη μηχανη και τον στρατο. Ενας μαλιστα απο τους στρατιωτικους που προωθησε, ο Γκρατσεφ, ειχε υποστηριξει το πραξικοπημα του Αυγουστου. Επιπροσθετα απελευθερωσε τις τιμες των καταναλωτικων αγαθων, και μειωσε τις κρατικες επιδοτησεις προς την βιομηχανια. Αυτη η πολιτικη ειχε σαν αποτελεσμα τις αυξησεις των τιμων. Οι ιδιωτικοποιησεις μετατρεψαν τα τεραστια κρατικα μονοπωλια, σε τεραστια ιδιωτικα μονοπωλια.

Η ενωση παραγωγων της Μοσχας εχει δηλωσει οτι «Η προσφορα χρηματος εχει μειωθει κατακορυφα, η ζητηση ειναι λιγοτερη απο τα κοστα παραγωγης, οι πωλησεις επεσαν και τα αποθεματα αυξηθηκαν. Υπαρχει κριση υπερπαραγωγης».

Με τα επιτοκια στο υψος του 80% και τον πληθωρισμο στο υψος του 1200%, οι επιχειρησεις κρυβουν τα καταναλωτικα αγαθα απο την αγορα. Πολλες επιχειρησεις βρισκονται στο χειλος της χρεωκοπιας και ηδη το 20% της οικονομιας εχει καταρρευσει. Το βιοτικο επιπεδο πεφτει συνεχως.

Πολλοι εργατες εχουν τωρα δει τι κρυβεται πισω απο το δηθεν δημοκρατικο προσωπειο του Γιελτσιν, ο οποιος τωρα αποφευγει τις εκλογες οπως ο διαολος το λιβανι. Η διακυβερνηση του εχει οδηγησει σε πολιτικη απαθεια, κυνισμο και ανοδο του ρατσισμου. Η δημοκρατια μεσα στην Ρωσια στηριζεται μονο στους αγωνες των εργατων. Δεν ηταν παρα μετα την απεργια των ανθρακωρυχων το 1991 και τις μαζικες διαδηλωσεις στην Μοσχα που επιτραπηκε ξανα η εξασκηση κριτικης στον Γκορπατσωφ απο την τηλεοραση.

Η περιπτωση της Ρωσιας βαζει και παλι μπροστα μας το ζητημα του σοσιαλιστικου μετασχηματισμου της κοινωνιας. Το συστημα της κρατικοκαπιταλιστικης ελεγχομενης απο τα πανω οικονομιας εχει καταρρευσει. Ο δρομος προς στην ελευθερη αγορα φαινεται καταστροφικος. Οι αποθηκες ειναι γεματες απο τροφιμα. Ενας τροπος μονο υπαρχει για να τεθουν αυτα κατω απο τον εργατικο ελεγχο. Τα αφεντικα καταστρεφουν την οικονομια, και οι επιχειρησεις θησαυριζουν απο τα υπερκερδη των μονοπωλιων. Ενας τροπος μονο υπαρχει να τους κλεισουμε τον δρομο. Η κριση στη Ρωσια ειναι ακομα μια ατραντακτη αποδειξη για την αναγκαιοτητα της σοσιαλιστικης επαναστασης.

Μαρια Ρωσιδου

ΞΑΝΑ ΣΦΑΓΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

Με το τελος του ψυχρου πολεμου κερδισαν εδαφος οι ψευδαισθησεις οτι μεσα απο τα Ηνωμενα Εθνη θα φαινοταν το ανθρωπινο προσωπο της «Νεας Παγκοσμιας Ταξης» πραγματων. Υποτιθεται οτι τωρα η πλειοψηφια των εθνων θα αποφασιζε για τη δικαιη λυση των παγκοσμιων προβληματων. Η ασφαλεια και η σταθεροτητα θα ηταν τα χαρακτηριστικα της νεας ταξης.

Οι ψευδαισθησεις για τον νεο ρολο του ΟΗΕ δεχτηκαν ενα γερο κτυπημα με την ιμπεριαλιστικη επεμβαση στο Κολπο το 1991, και εξανεμιστηκαν με τους νεους βομβαρδισμους εναντια στο Ιρακ, καθως οι δυτικοι συμμαχοι χρησιμοποιουν τον οργανισμο σαν μανδυα για να επιβαλουν τα συμφεροντα τους.

Η επεμβαση του 91 οδηγησε στην σφαγη εκατονταδων χιλιαδων αθωων Ιρακινων ενω τα μετρα του ΟΗΕ εναντια στο καθεστως της Βαγδατης κτυπουν κυρια τον πληθυσμο της χωρας με αποτελεσμα να πεθαινουν χιλιαδες ηλικιωμενοι και παιδια.

Ο ισχυρισμος των συμμαχων οτι με την επεμβαση τους υπερασπιζοταν τα ανθρωπινα δικαιωματα και την δημοκρατια αποδεικτηκε κουφιος και ψευτικος. Στο Κουβεΐτ δεν υπαρχει ουτε ιχνος δημοκρατιας ενω τα αυταρχικα καθεστωτα της περιοχης καταπατουν καθε ανθρωπινο δικαιωμα μεσα στις χωρες τους χωρις να κινδυνευουν να τιμωρηθουν απο τον ΟΗΕ.

Την ωρα που οι συμμαχοι βομβαρδιζαν ξανα το Ιρακ, για επιβαλουν οπως ισχυριζονταν, τα ψηφισματα του Συμβουλιου Ασφαλειας, το Ισραηλινο κρατος, στην προσπαθεια του να καταπνιξει την Ιντιφατα, δυναμωνε τα καταπιεστικα μετρα εναντια στους Παλαιστινιους με αποκορυφωμα την μαζικη απελαση των 415 στην νεκρη ζωνη αναμεσα στον Λιβανο και το Ισραηλ.

Οι μαζικες απελασεις θεωρουνται εγκλημα πολεμου αλλα οι δυτικες κυβερνησεις ξεχνουν τους διεθνεις νομους οταν αυτο αφορα το Ισραηλ, τον κυριωτερο συμμαχο τους στην περιοχη.

Οι αμερικανοι ισχυριζονται οτι οι στοχοι των νεων επιδρομων ηταν στρατιωτικοι. Εκτοξευσαν 40 πυραυλους Κρουζ εναντια σε ενα εργοστασιο που η Διεθνης Επιτροπη Ατομικης Ενεργειας παραδεχεται οτι ηταν ηδη καταστρεμενο.

Οι βομβαρδισμοι δεν ηταν ουτε «κλινικοι» ουτε «επιστημονικοι». Οι περισσοτερες βομβες αστοχησαν και επεσαν σε πυκνοκατοικημενες περιοχες. Τα θυματα ειναι αμαχοι πολιτες οπως αυτοι που σκοτωθηκαν στο ξενοδοχειο Αλ-Ρασιτ.

Οι Μπους, Κλιντον και οι αλλοι δυτικοι ιμπεριαλιστες δεν υπερασπιζονται τα ανθρωπινα δικαιωματα και την δημοκρατια με τις βαρβαρες επιδρομες τους εναντια στο Ιρακ ουτε και ενδιαφερονται για τους θανατους και τον τρομο που σκορπουν. Την ωρα που παρουσιαζονται σαν προστατες αυτων των αρχων κλεινουν τα ματια μπροστα στην καταπιεση των Παλαιστινιων απο το κρατος του Ισραηλ.

Επιτιθενται εναντια στον Σανταμ Χουσεΐν γιατι θελουν να διασφαλισουν πως ο ελεγχος του πετρελαιου θα παραμενει στα χερια των αμερικανικων εταιρειων.

Θελουν ακομα να εξασφαλισουν οτι κανενας δεν θα σταθει στο δρομο τους, οτι κανενας δεν θα αμφησβητησει τον ελεγχο που ασκουν στην Μεση Ανατολη ή σε αλλες περιοχες του κοσμου.

Η λυση των προβληματων στην Μεση Ανατολη δεν θα ερθει μεσα απο τις επιδρομες των ιμπεριαλιστων. Αντιθετα μερος της λυσης των προβληματων θα ειναι το διωξιμο τους απο την περιοχη. Σ'αυτο μπορουμε, σαν ελληνοκυπριοι αριστεροι, να συμβαλουμε απαιτωντας το κλεισιμο των βρεττανικων βασεων. Απαιτωντας απο την κυβερνηση να σταματησει να δινει οποιεσδηποτε διευκολυνσεις στις ιμπεριαλιστικες επεμβασεις.

Σταυρος Σιδερας

ΟΧΙ ΣΤΟΝ

Οι ξενοι εργατες ειvα

Ο Γ. Ματσης αναπληρωτης προεδρος του Συναγερμου κλεινοντας προεκλογικη δημοσιογραφικη διασκεψη του μας ειπε οτι πρεπει να ψηφισουμε Κληριδη γιατι "θα πρεπει να αντιμετωπισουμε τα μεγαλα προβηματα που απασχολουν τον κυπριακο ελληνισμο, πρωτα το εθνικο θεμα, και μετα το προβλημα της απασχολησης ξενων, και οχι μονο εργατων που απειλει την δομη της κυπριακης κοινωνιας". Αμεσως μετα τις εκλογες και την ανοδο του Κληριδη στην εξουσια η ΣΕΚ το πρωτο πραγμα που ζητησε απο τον νεο προεδρο ηταν να διωξει τους ξενους εργατες.

Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη, οπως και οι ομοιοι της σε ολη την υπολοιπη Ευρωπη, μπροστα στην οικονομιη κριση αρχισε να δειχνει τα δοντια της, παιζει το χαρτι του εθνικισμου. Προσπαθει να φορτωσει τα βαρη της κρισης, τις απολυσεις, την ακριβεια, την εγκληματικοτητα, ακομα και διαφορες αρωστιες οπως το ΑΙΔΣ στους ξενους. Σε αυτο το παιχνιδι δυστηχως εχει βρει ενθερμους υποστηριχτες τις ιδιες τις ηγεσιες των συνδικαλιστικων οργανωσεων.

Η ΣΕΚ απο καιρο εχει εξαπολυσει μια χυδαια εκστρατεια εναντια στους ξενους στο βαθμο που εφτασε ο επαρχιακος της γραμματεας Πιττοκοπιτης να παραδεχεται στην "Εργατικη Φωνη" οτι:

"Ρολο αστυνομικου ασκουν οι συνδικαλιστες για τον περιορισμο του προβληματος με τους ξενους εργατες. Οι συνδικαλιστες παρακολουθουν καθημερινα τους χωρους δουλειας και προσπαθουν να ελεξουν αν οι ξενοι εργατες εργαζονται νομιμα ή παρανομα".

Στην ιδια εφημεριδα ο Πιττοκοπιτης εξηγα με εμετικα επιχειρηματα γιατι οι συνδικαλιστες πρεπει να κανουν τους μπατσους στους ξενους εργατες:

"Αν συνεχιστει η εισοδος ξενων εργατων θα καταστρεψουμε την δομη της κυπριακης οικογενειας, θα αλλαξουμε τους θεσμους και τα εθιμα μας.. Σημερα εχουν αυξηθει οι γαμοι κυπριων με αλλοδαπους, τα αποτελεσματα αυτων των γαμων ειναι τα καθημερινα διαζυγια και τα παιδια τα οποια γενιουνται. Η διαπαιδαγωγηση ξεφευγει απο τα πλαισια της κυπριακης κοινωνιας ενω στην εξελιξη θα δημιουργηθουν του κοσμου τα κοινωνικα προβληματα".

Δεν ειναι με πολυ διαφορετικα επιχειρηματα που οι νεοναζι στη Γερμανια αρχισαν να καινε τους ξενωνες των ξενων. Αν δεν εχουν αρχισει ακομα τετοια φαινομενα και εδω ειναι γιατι η κριση δεν ειναι τοσο μεγαλη για να βρουν προσφορο εδαφος αυτες οι ρατσιστικες αντιληψεις και να δυναμωσουν οι φασιστες.

Δυστηχως ομως δεν ειναι μονο η ΣΕΚ που ακολουθα αυτη την ρατσιστικη αντιληψη εναντια στους ξενους εργατες. Η ΠΕΟ οταν αρχισαν οι απολυσεις στην ενδυση το πρωτο πραγμα που ζητησε ηταν να απολυθουν οι ξενοι και να ανασταλουν ολες οι αδειες για ξενους εργατες. Ακομα και με απλα μαθηματικα καταλαβαινει κανεις οτι δεν φταινε οι ξενοι για τις απολυσεις. Οι ξενοι που απασχολουνται στην ενδυση δεν ξεπερνουν τους 500 ενω οι απολυμενοι εχουν ξεπερασει τις δυο χιλιαδες. Ακομα το "Εργατικο Βημα" της 25 του Φεβραρη προβαλλει σε περιοπτη θεση μια ρατσιστικη επιστολη εναντια στους ξενους εργατες.

απαντουν στους θυτες κτυπωντας τα θυματα

Το πρωτο πραγμα με το οποιο απειλει η ηγεσια των συντεχνιων τους εργοδοτες που δεν τηρουν οποιοδηποτε ορο της συμβασης ειναι να τους αφαιρεσουν την αδεια για απασχοληση ξενων εργατων. Δηλαδη αντι να τιμωρουν τους ενοχους απειλουν τα θυματα.

Οι ξενοι εργατες που ερχονται στη Κυπρο οπως και οι αλλοι που μεταναστευουν στις χωρες της δυσης προερχονται απο χωρες του τριτου κοσμου που μαστιζονται απο την φτωχεια και την πεινα ή απο χωρες που μαστιζονται απο τον πολεμο οπως την πρωην Γιουγκοσλαβια. Οι δυτικοι ιμπεριαλιστες αφου πρωτα υποδαυλισαν τον πολεμο σε αυτες οπως στη Γιουγκοσλαβια ή την Σομαλια και αφου εκμεταλευτηκαν τις περισσοτερες απο αυτες σαν αποικιες και απομιζησαν τον πλουτο τους, σημερα χτιζουν ενα νεο σιδηρουν παραπετασμα για να εμποδισουν τους εργαζομενους αυτων των χωρων να δραπετευσουν απο την πεινα, τον πολεμο την δυστυχια και να αναζητησουν ενα καλυτερο μελλον.

Οι ελληνοκυπριοι εργαζομενοι που γνωρισαν οι ιδιοι την μεταναστευση, που το '74 καταφυγαν κατα χιλιαδες σε αλλες χωρες για να αντιμετωπισουν την ανεργια και την δυστυχια που προκαλεσε ο πολεμος και η προσφυγια δεν εχουν κανενα λογο να συμπεριφερτουν ρατσιστικα στους εργατες που σημερα ερχονται στη Κυπρο για να αντιμετωπισουν παραομοια προβληματα. Αντιθετα πρεπει να τους αγκαλιασουν σαν ταξικα αδελφια τους και να τους προσφερουν καθε δυνατη βοηθεια οπως θα ηθελαν να αντιμετωπισουν και τους ιδιους οταν βρεθηκαν σε παρομοια μοιρα.

αντιρατσισμος

Η μεχρι τωρα εμπειρια εδειξε οτι οι ελληνοκυπριοι εργαζομενοι δεν εχουν ακολουθησει τις ηγεσιες των συντεχνιων τους σε αυτο τον ρατσισμο. Παρα κατω δημοσιευουμε την ιστορια ενος Αιγυπτιου εργατη, του Μωχαμετ Αχμετ, που δουλευε σε φαρμα στο Κιτι και απολυθηκε γιατι διεκδικησε αυτα που δικαιουταν. Ειναι μια πολυ ενδιαφερουσα περιπτωση γιατι ακριβως δειχνει πανω απο ολα την υπεροχη σταση που κρατησαν οι κατοικοι του Κιτιου προσφεροντας καθε υποστηριξη σε αυτον και τους αλλους ξενους που δουλευουν εκει. Μια σταση που δικαιολογα απολυτα τον τιτλο του κοκκινου χωριου που εχει το Κιτι.

Δυστυχως η επισημη σταση της συντεχνειας δεν ηταν ανταξια των κατοικων της περιοχης. Η μονη απειλη στον εργοδοτη που αυθαιρετα απελυσε τους Αιγυπτιους ηταν οτι θα του παρουν την αδεια και για τους υπολοιπους Αιγυπτιους που απασχολει. Αντι οποιασδηποτε κινητοποιησης προτιμησε να περιοριστει στην δικαστικη διαδικασια που ειναι χρονοβορα και αμφιβολη.

Το Κιτι ομως εδειξε οτι η δυνατοτητα να αγκαλιασει το εργατικο κινημα τους ξενους εργατες και να αντισταθει στη διασπαση της εργατικης ταξης σε ντοπιους και ξενους ειναι μια πολυ υπαρχτη πραγματικοτητα. Οι αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας πρεπει να παλεψουν ετσι ωστε αυτο το παραδειγμα να μην μεινει η εξαιρεση αλλα να γινει ο κανονας.

Ντινος Αγιομαμιτης

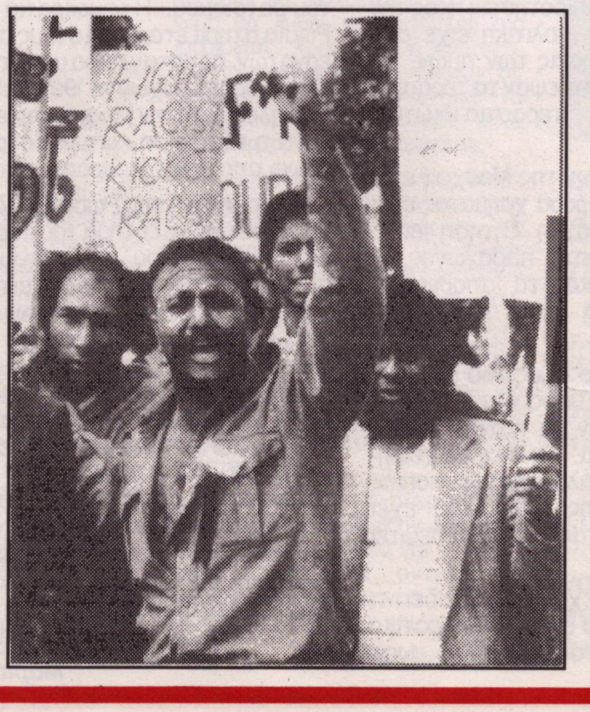

Γνωρισαμε τον Μωχαμετ Αχμετ, εργατη απο την Αιγυπτο, στο προεκλογικο συλλαλητηριο του Βασιλειου στη Λαρνακα. Μας ειπε οτι λιγες μερες πριν το αφεντικο του, ο Αντρεας Μαλιωτης, απελυσε αυτον και τον αδελφο του γιατι τολμησαν να διεκδικησουν αυτα που δικαιουνταν. Τους πεταξε στο δρομο χωρις να τους πληρωσει καν τα τα δεδουλευμενα τους.

Κανονισαμε να βρεθουμε ξανα μαζι με το Μωχαμετ στο Κιτι οπου μας εδωσε την πιο κατω συνεντευξη:

Εργατικη Δημοκρατια: Ποιοι ηταν οι λογοι που σ'εσπρωξαν να ψαξεις για δουλεια εξω απο την Αιγυπτο;

Μωχαμετ: Στην Αιγυπτο δουλευα στον τομεα της γεωργιας στον οποιο ειμαι ειδικευμενος. Εχω να φροντισω μεγαλη οικογενεια και ο μισθος μου δεν ηταν αρκετος. Ο πατερας μου ειναι συνταξιουχος και αρρωστος στο νοσοκομειο. Ετσι αρχισα να ψαχνω για δουλεια εκτος Αιγυπτου.

Ε.Δ.: Πως βρηκες τη δουλεια στην Κυπρο;

Μ: Στην Κυπρο ειχα ερθει ξανα για να παρακολουθησω μια σειρα σεμιναριων στο Ινστιτουτο Γεωργικων Ερευνων στη Λευκωσια. Τοτε ακουσα για πρωτη φορα για τον μελλοντικο μου εργοδοτη, τον Αντρεα Μαλιωτη που εχει καλλιεργειες θερμοκηπιου στο Κιτι. Γνωρισα τον Μαλιωτη και μου προτεινε να δουλεψω στις καλλιεργειες του. Επεστρεψα στην Αιγυπτο, οπου ο Μαλιωτης μου εστειλε φαξ με πληροφοριες για τη δουλεια προσφεροντας μου εργασια κοντα του για δυο χρονια. Πηρα αδεια χωρις απολαβες για δυο χρονια απο τη δουλεια μου στην Αιγυπτο και ηρθα στην Κυπρο τον Αυγουστο του 1992. Λιγο αργοτερα ηρθε κι ο αδερφος μου, ο Μουσταφα. Στις καλλιεργειες του Μαλιωτη δουλευαμε συνολικα 9 εργατες, ολοι απο την Αιγυπτο.

Ε.Δ.: Τι σας ειχε υποσχεθει ο Μαλιωτης;

Μ: Οπως μπορειτε να δειτε και απο το φαξ που μου εστειλε, προσφερε £220 καθαρα το μηνα για 42 ωρες δουλεια τη βδομαδα, στεγη και διατροφη, πληρωμενες διακοπες και υπερωριες και γενικα τα δικαιωματα ενος εργαζομενου στην Κυπρο.

Ε.Δ.: Τι βρηκες οταν ηρθες στην Κυπρο;

Μ: Πολυ γρηγορα διαπιστωσα οτι οι συνθηκες ηταν πολυ διαφορετικες απο αυτες που μας ειχε υποσχεθει. Πρωτα απ'ολα χρειαστηκε μεγαλη πιεση και τρεις ολοκληροι μηνες προτου ο Μαλιωτης μας δειξει τα συμβολαια μας. Ενω δουλευαμε μινιμουμ 48 ωρες τη βδομαδα, δεν μας πληρωνε υπερωριες. Δουλευαμε αργιες και γιορτες, ακομα και τη μερα των Χριστουγεννων, χωρις να πληρωνομαστε. Δεν μας εδινε ουτε τα χρηματα της διατροφης μας, που για τον καθενα μας αναλογουσαν γυρω στις 50 λιρες τον μηνα.

Ε.Δ.: Πριν προχωρησουμε, πες μας Μωχαμετ ποια ακριβως ηταν η δουλεια σου στον Μαλιωτη;

Μ.: Εκανα ολες τις δουλειες. Δουλευα στη συγκομιδη των ντοματων και ταυτοχρονα φροντιζα τις φυτειες ελεγχοντας για αρρωστειες, για πιθανη αναγκη λιπασματος, ποτισματος και αλλα. Ετσι, ενω ο Μαλιωτης με πληρωνε - και πως με πληρωνε! - ενα μισθο ανειδικευτου εργατη, με ειχε σαν

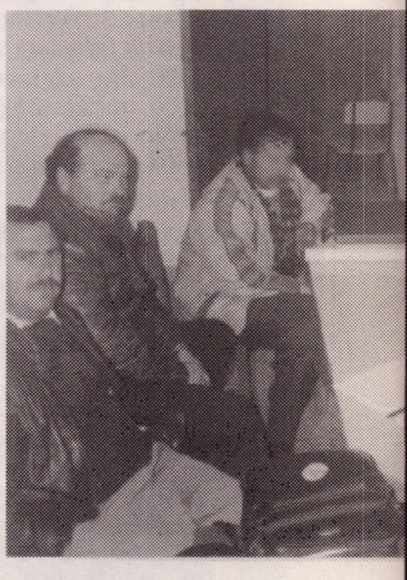

εργατη αλλα ταυτοχρονα και σαν γεωπονο. Μ'ενα σμπαρο δυο τριγονια δηλαδη.

Ε.Δ.: Ειπες προηγουμενα οτι ο Μαλιωτης σας υποσχεθηκε και στεγη. Που ζουσατε;

Μ.: Αν μπορουσατε να δειτε που ζουσα θα μενατε εκπληκτοι. Πεντε απο μας μεναμε σ'ενα παλιο διοροφο. Η στεγη του ηταν εντελως καταστραμμενη και το πανω μερος του σπιτιου ηταν αδυνατο να κατοικηθει απο ανθρωπους. Στο ισογειο υπηρχαν δυο δωματια αλλα στο ενα τα νερα της βροχης εμπαιναν μεσα κανονικα, που επρεπε να μαζευουμε με κουβαδες. Ετσι την περνουσαμε ολοι στο μοναδικο αλλο δωματιο που υπηρχε. Για υπνο ομως αναγκαστικα καποιοι απο εμας επρεπε να χρησιμοποιουν το δωματιο που εμπαζε νερα. Δεν ειχαμε ντουλαπια για τα ρουχα μας. Δεν υπηρχε ζεστο νερο! Για θερμανση ειχαμε μια παλια σομπα πετρελαιου που κι'αυτη δεν δουλευε. Οι κουβερτες που μας εδωσε ηταν παλιες και ξεσκισμενες - που τις βρηκε δεν ξερω. Με το που μπηκε ο χειμωνας παγωναμε.

ΡΑΤΣΙΣΜΟ

ι ταξικα αδελφια μας

Ο Μωχαμετ με τον κοινοταρχη και αλλους εργαζομενους απο το «κοκκινο» Κιτι που του συμπαρασταθηκαν ολοψυχα, εξιστορουν στους δημοσιογραφους της Εργατικης Δημοκρατιας τα «κατορθωματα» του Μαλιωτη

Ε.Δ.: Οι αλλοι τεσσερεις που εμεναν;

Μ.: Τα ιδια και χειροτερα. Ζουσαν στο αγροκτημα μεσα σε δυο μικρα δωματια μεγεθους 3χ3. Το αποχωρητηριο βρισκεται εξω. Για να χρησιμοποιησεις το αποχωρητηριο πρεπει να πατας πανω σε κασονια που βαλαμε γιατι ειναι ξεχειλισμενο. Ολος ο γυρω χωρος ειναι σαν λιμνη. Φανταζεστε τη βρωμια και την δυσωδια.

Ε.Δ.: Αντιμετωποι μ'αυτη την κατασταση οπου δεν σας πληρωνε αυτα που δικαιουσαστε και μ'αυτες τις συνθηκες διαβιωσης, εσεις πως αντιδρασατε;

Μ.: Οταν λεγαμε στον Μαλιωτη οτι αλλα μας ειχε υποσχεθει, μας διαβεβαιωνε με καποιες αοριστες δικαιολογιες οτι θα εμενε πιστος στο λογο του και οτι θα παιρναμε ολα οσα μας ειχε υποσχεθει με την αρχη του νεου χρονου.

Ασφαλως ανησυχουσαμε. Και η ανησυχια μας κορυφωθηκε οταν αντι να μας δωσει αυτα που μας χρωστουσε, μας πληροφορησε οτι θα μας εκοβε £5 απο το ηδη κουτσουρεμενο μηνιατικο μας για το Φορο Εισοδηματος. Απο τα γραφεια του Φορου Εισοδηματος οπου ρωτησαμε, μαθαμε οτι οι ξενοι εργατες δεν πληρωνουν καθολου φορο τον πρωτο χρονο. Οταν ζητησαμε εξηγησεις απο τον Μαλιωτη οχι μονο δεν μας απολογηθηκε αλλα εξαγριωθηκε απο πανω και μας κατηγορησε οτι ενεργουμε πισω απο την πλατη του. Ωστοσο, δεν τολμησε να μας κοψει τις £5. Αυτος ο κυριος που ηθελε να μας στερησει το πεντολιρο το μηνα, πρεπει να βγαζει καθαρα κερδη γυρω στις £400.000 το χρονο.

Εννοειται οτι οταν επιτελους ηρθε ο καινουργιος χρονος, για μας δεν αλλαξε τιποτα.

Ε.Δ.: Ηταν τοτε που πηγατε στην ΠΕΟ;

Μ.: Ναι, τοτε αποφασισαμε να παμε στην ΠΕΟ και να ζητησουμε να μαθουμε για τα δικαιωματα των εργαζομενων. Εκει αναμεσα στα αλλα βγηκε οτι δικαιουμασταν και 13ο μισθο. Οταν δειξαμε στο Μαλιωτη τη συμφωνια των συντεχνιων με το Υπουργειο Εργασιας, αυτος μας την πεταξε στα μουτρα φωναζοντας μας: «Η θα δουλεψετε με τους δικους μου ορους, ή ξεκουμπιστητε και φερνω αλλους 100 εργατες απο την Αιγυπτο οποτε θελω».

Ε.Δ.: Ποτε απελυσε εσενα και τον αδερφο σου ο Μαλιωτης και με ποιο δικαιολογητικο;

Μ.: Ο Μαλιωτης ισχυριζεται οτι ο λογος που μας εδιωξε ειναι οικονομικος, οτι ειμασταν πλεοναζον προσωπικο. Λεει αυτο, ενω απο την αλλη εχει καταχωρησει αιτηση στο Τμημα Αλλοδαπων για την προσληψη τεσσαρων ακομα εργατων απο το εξωτερικο. Αλλη ειναι η πραγματικοτητα. Μας απελυσε στις 18 του Γεναρη, οταν εμαθε οτι γιναμε μελη της ΠΕΟ. Αφρισε απο το κακο του και απειλησε τους υπολοιπους οτι θα τους πετουσε κι αυτους εξω απο τη δουλεια κι εξω απο την Κυπρο αν δεν υπεγραφαν δηλωση που ελεγε οτι δεν επιθυμουν να γινουν μελη συντεχνιας. Τους ειπε πως δεν θελει να του δουλευουν εργατες μελη της ΠΕΟ γιατι ειναι κομμουνιστες.

Ε.Δ.: Τι ακολουθησε μετα την απολυση σας;

Μ.: Πρωτα απ'ολα μας πεταξε στο δρομο χωρις να μας πληρωσει τα δεδουλευμενα μας. Αυτα αντιστοιχουν με £442 για τον αδελφο μου Μουσταφα και £619 για μενα.

Δεν τον εφτανε ομως αυτο. Επικοινωνησε αμεσως με το Τμημα Αλλοδαπων στη Λαρνακα και απαιτησε να μας διωξουν το συντομωτερο δυνατο απο τη χωρα. Προχωρησε μαλιστα στο να μας κρατησει ο ιδιος θεσεις στη πτηση που εφευγε για Αιγυπτο στις 21 του Γεναρη, δηλαδη τρεις μερες αργοτερα. Οταν περασαν οι μερες και ειδε οτι βρισκομουνα ακομα εδω, μ'επισκεφθηκε ο «ανθρωπος» του στο Κιτι και με απειλησε οτι αν δεν εφευγα την επομενη θα μ'εστελνε ο ιδιος πακεττο. Ρωτησα... «φρεσκο ή κατεψυγμενο;»

Η ΠΕΟ μεσολαβησε για να εμποδισει την αμεση απελαση μου μιας και η βιζα μου εληγε τον Μαη. Αυτο μου εδωσε ενα μικρο χρονικο περιθωριο να γυρεψω το δικιο μου. Το αναφερω αυτο γιατι τις περισσοτερες φορες οι ξενοι εργατες ξαποστελλονται πραγματικα πακεττο απο τη χωρα προτου προλαβει να το παρει κανενας ειδηση.

Πρεπει να πω ομως και κατι ακομα. Ενας ξενος εργατης που βρισκεται ξαφνικα χωρις δουλεια, διχως στεγη και που δεν γνωριζει τη γλωσσα, εχει πολυ περιορισμενες δυνατοτητες να παραμεινει στη Κυπρο και να διεκδικησει τα δικαιωματα του. Αυτο θα ισχυε και για μενα αν δεν ειχα την ανεκτιμητη ηθικη και οικονομικη συμπαρασταση των κατοικων του Κιτιου.

Για τους Μαλιωτηδες αυτου του κοσμου, που σας διαβεβαιω δεν ειναι καθολου λιγοι, δεν ειμαστε παρα ενα ακομα εμπορευμα - τι ντοματες, τι εργατες.

Ε.Δ.: Κλεινοντας, να σταθουμε για λιγο στη συμπαρασταση που βρηκες απο τους Κιτιωτες.

Μ.: Ο Μαλιωτης δημιουργησε και στο παρελθον προβληματα στους ανθρωπους που εργαζονται στο αγροκτημα του, ξενους και ντοπιους. Πριν δυο χρονια για παραδειγμα εργοδοτουσε στα θερμοκηπια εργατριες απο το Κιτι. Δεν πληρωνε τις εισφορες τους για κοινωνικες ασφαλισεις και τις αναγκασε να διαγραφτουν απο την συντεχνια. Οποτε οι Κιτιωτες ηξεραν καλα με ποιον ειχα να κανω.

Μου προσφεραν στεγη. Μολις απολυθηκα, με πρωτοβουλια του κοινοταρχη και αλλων φιλων απο τις λαϊκες οργανωσεις μου βρηκαν διαμερισμα και μου πληρωναν το νοικι. Στη συνεχεια μου βρηκαν ενα αλλο σπιτι οπου δεν πληρωναν νοικι, και μου προσφεραν τα λεφτα που θα εδιναν για νοικι για τα καθημερινα μου εξοδα. Ειχα πολλα τρεχαματα και ηταν παντα προθυμοι να με πηγαινοφερνουν στις διαφορες υπηρεσιες και στα γραφεια της ΠΕΟ στη Λαρνακα.

Ο Μαλιωτης μιλα για τους Κιτιωτες με τον ιδιο τροπο που μιλα για τη συντεχνια. Λεει πως οι κατοικοι του Κιτιου ειναι κομμουνιστες και θελουν το κακο του. Αυτοι ειναι οι ανθρωποι που μου συμπαρασταθηκαν και με βοηθησαν. Μου συμπαρασταθηκαν πραγματικα σαν κομμουνιστες: Αυτο τους τιμα και τους ευχαριστω.

«ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΒΑΡΚΑ»

Ο Μωχαμετ Αχμετ αναγκαστηκε τελικα να επιστρεψει στην Αιγυπτο στις 25 του Φλεβαρη. Οπως με πικρια μας ανεφερε, αυτος και ο αδερφος του, «τα δυο μεγαλυτερα παιδια, επιστρεφουν στην οικογενεια με αδεια χερια.»

Η υποθεση εχει παρει το δρομο των δικαστηριων. Προς το παρον περιμενουμε να ορισθει ημερομηνια ακροασης απο το δικαστηριο. Νομικος πληρεξουσιος του Μωχαμετ ειναι ο Επαρχιακος Γραμματεας της ΠΕΟ Ευαγγελος Ευαγγελου και δικηγορος του η Χρυσαυγη Αργυρου στη Λαρνακα.

Αυτη ειναι μια απο τις πρωτες, αν οχι η πρωτη, περιπτωση ξενου εργατη που προσπαθει να βρει το δικιο του. Εστω και μεσα απο τα δικαστηρια.

Αν ο Μωχαμετ κι ο αδερφος του παρουν την αποζημιωση και τα χρηματα που τους χρωστα ο Μαλιωτης αυτο θα ειναι μια νικη οχι μονο του Μωχαμετ και του Μουσταφα, οχι μονο ολων των ξενων εργατων, αλλα, και ολων των ντοπιων εργατων. Αυτο θα ειναι μια ηττα οχι μονο του Μαλιωτη αλλα και ολων των εργοδοτων που αφου πρωτα απομιζησουν καλα-καλα τον μοχθο των εργατων, τους πετουν σαν στημενες λεμονοκουπες.

Η εφημεριδα μας θα παρακολουθησει την εξελιξη αυτης της δικαστικης μαχης.

«Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΟΣ»

Η υποθεση του Μωχαμετ ηταν μια λαμπρη ευκαιρια να δοθει ενα καλο μαθημα στο Μαλιωτη και το συναφι του. Οι εργαζομενοι στο Κιτι εδειξαν οτι μπορουσαν και ηθελαν να συμπαρασταθουν στον αγωνα των εργαζομενων στου Μαλιωτη. Οπως μας ειπε μελος των λαϊκων οργανωσεων στο Κιτι «ο αγωνας ειναι κοινος, ειτε ο εργατης ονομαζεται Ελληνοκυπριος, ειτε Αιγυπτιος, Βουλγαρος, Ρουμανος κλπ.» Η ΠΕΟ ομως αντι να ενεργοποιησει αυτη την εργατικη και διεθνιστικη αλληλεγγυη και να περασει σε μια δυναμικη μορφη αγωνα, οπως θα ηταν π.χ. μια πικετοφορια της κοινοτητας εξω απο το αγροκτημα του Μαλιωτη, αρκεστηκε στις στειρες διαπραγματευσεις με το Μαλιωτη και το Υπουργειο Εργασιας.

Το οτι δεν εγινε προσπαθεια κινητοποιησης των κατοικων του Κιτιου, το οτι δεν δοθηκε προβολη σ'αυτη την εξοφθαλμη περιπτωση κακομεταχειρησης ξενων εργατων, δεν ειναι αποτελεσμα καποιων κακων χειρισμων ή παραλειψεων της ΠΕΟ. Δυστυχως ειναι αποτελεσμα της πολιτικης που εχει απεναντι στους ξενους εργατες που τους θεωρει σαν κατι ξεχωρο απο την υπολοιπη εργατικη ταξη.

Η ΠΕΟ αντι να υποστηριζει ανεπιφυλακτα το δικαιωμα των ξενων εργατων να ζουν και να εργαζονται στην Κυπρο, μολις και μετα βιας συγκατατεθηκε στην εισοδο ενος περιορισμενου αριθμου ξενων εργατων και μαλιστα με βαση τους ορους της εργοδοσιας και του κρατους.

Αποτελεσμα, στην περιπτωση του Μαλιωτη η ΠΕΟ απαιτει απο το Υπουργειο Εργασιας οπως «ο εργοδοτης εφαρμοσει τη Συμβαση με την Συντεχνια αλλοιως ν'αρθουν αμεσα οι αδειες απασχολησης αλλοδαπων εργατων». Τι σημαινει αυτο; Σημαινει οτι μαζι με τον Μωχαμετ και τον αδελφο του θα εχαναν το ψωμι τους και ολοι οι υπολοιποι ξενοι εργατες που σημερα δουλευουν στο Μαλιωτη. Με μια τετοια πολιτικη η ενοτητα μεταξυ ντοπιων και ξενων εργατων, ακομα και η ενοτητα αναμεσα στους ιδιους τους ξενους εργατες κυριολεκτικα καταρρεει. Η δυνατοτητα αντιστασης στις επιθεσεις των εργοδοτων εναντια σε ντοπιους και ξενους εργατες αδυνατιζει.

Οπως δεν επαψαν ποτε να επαναλαμβανουν οχι μονο ο Μωχαμετ αλλα και αρκετοι Κιτιωτες «ολοι οι εργατες ειμαστε στην ιδια βαρκα». Ας τραβηξουμε λοιπον ολοι μαζι το κουπι αντι να το βαραμε ο ενας στο κεφαλι του αλλου.

Δαφνος Οικονομου

Τζενη Αλβανου

8 ΜΑΡΤΗ: ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ψωμι και τριανταφυλλα

Στις 8 του Μαρτη 1908, 15 χιλιαδες εργατριες ιματισμου, στην πλειοψηφια τους νεες μεταναστριες διαδηλωναν στους δρομους της Ν. Υορκης για καλυτερες συνθηκες δουλειας. Οι ωρες εργασιας ηταν απο 10 μεχρι 12 την μερα, μεσα στην βρωμα και το σκοταδι, μεσα σε εργοστασια οπου δεν υπηρχαν παραθυρα, και οι πορτες εκλειναν απ'εξω οπως στις φυλακες. Οι περισσοτερες εργατριες λογω της ψιλοδουλιας και του φωτισμου, τυφλωνονταν απο τα 25 τους χρονια.

Η αγανακτηση τους ηταν τοση που στο καλεσμα του Σοσιαλιστικου Κομματος για απεργια, κατεβηκαν μαζικα με κυρια συνθηματα: ισα μεροκαματα με τους αντρες, παιδικους σταθμους, καλυτερες συνθηκες μεσα στο εργοστασιο, δικαιωμα οργανωσης σε συντεχνιες.

Η μαχητικη διαδηλωση των γυναικων το 1908, ηταν σταθμος στην αναπτυξη του βιομηχανικου συνδικαλισμου στις ΗΠΑ, και λειτουργησε σαν σπινθηρας για παραπερα απεργιες στα εργοστασια ιματισμου, με αποκορυφωμα την γενικη απεργια του 1912, την γνωστη σαν "το ξεσηκωμα των 40 χιλιαδων εργατων". Σε αυτη την απεργια οι νεαρες εργατριες ειχαν κατεβει με πανω που εγραφε το συνθημα: "δε θελουμε μονο ψωμι αλλα και τριανταφυλλα".

Η 8 του Μαρτη καθιερωθηκε σαν μερα των γυναικων απο το σοσιαλιστικο κινημα γυναικων που αναπτυσσοταν εκεινη την εποχη στην Ευρωπη. Για πρωτη φορα γιορταστηκε στην Γερμανια το 1911 και μετα καθιερωθηκε σε ολη την Ευρωπη. Η μερα αυτη δεν λειτουργησε μονο σαν κεντρο αναφορας του γυναικειου σοσιαλιστικου κινηματος, αλλα και σαν σπινθηρας για να ξεσπασει η εργατικη επανασταση στην Ρωσια, με την απεργια των εργατριων ιματισμου στην Πετρουπολη το 1917.

85 χρονια μετα απο την μαζικη διαδηλωση των εργατριων ιματισμου της Ν. Υορκης, η 8 του Μαρτη κατaντησε μια μερα για "παχια λογια" απο τις γυναικειες οργανωσεις, ειτε για να μας πουν οτι "κερδισαμε αρκετα απο τοτε" _ οτι "δεν υπαρχει πια γυναικεια καταπιεση". Ο διορισμος μαλιστα απο τον Κληριδη γυναικας υπουργου μετα απο πολλα χρονια χαιρετηστηκε σαν "βημα προ στην ισοτητα". Ολα αυτα ειναι διακυρηξεις που δεν μπορουν να πεισουν τις απολυμενες εργατριες της ενδυσης, τις γυναικες που απολυονται _ δεν προσλαμβανονται σε δουλιες γιατι "κερδισαμε" την ισομισθια, την υπαλληλο του "Λογου" που απολυθηκε γιατι ηταν ανυπαντρη μητερα. Οι γυναικες της εργατικης ταξης συνεχιζουν να κουβαλουν το διπλο βαρος της εκμεταλευσης και της καταπιεσης.

Μονο μεσα απο τους ιδιους τους αγωνες της εργατικη ταξης δυναμωνει η αυτοπεποιηθηση και η συλλογικοτητα των γυναικων. Μεσα απο τετοιους αγωνες η γυναικα βρισκει την μεγαλυτερη αναγνωριση της. Σημερα, που η προοπτικη για την γυναικεια απελευθερωση, ειναι δεμενη οσο ποτε αλλοτε με την παλη για απελευθερωση ολης της κοινωνιας απο την εκμεταλευση του συστηματος, η 8 Μαρτη πρεπει να ειναι μερα αγωνων για νεες διεκδικησεις εναντια στη γυναικεια καταπιεση, εναντια στη ταξικη καταπιεση και οχι μερα διακυρρηξεων και υποσχεσεων χωρις αντικρυσμα.

Δ.Χ.

ΙΣΟΜΙΣΘΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Οταν στις 19 Οκτωβρη 1989 ψηφιστηκε ο νομος περι ισομισθιας, δωθηκε μια περιοδος τριων χρονων, σαν περιοδος προσαρμογης, οπως ονομαστηκε μεχρι να εφαρμοστει ο νομος. Τοτε οι γραφειοκρατες των συντεχνιων πανηγυριζαν για το επιτευγμα τους και ο ιδιος ο Ζιαρτιδης το παρουσιασε σαν το «σημαντικοτερο εργο της ζωης του».

Σημερα μετα απο τρια χρονια εχει γινει ολοφανερο ποσο κουφια λογια ηταν ολοι εκεινοι οι πανηγυρισμοι.

Η εφαρμογη του νομου για την ισομισθια επρεπε να αρχισει στις 27 Οκτωβρη 1992. Για τον σκοπο αυτο το υπουργειο εργασιας διοργανωσε επιμορφωτικα προγραμματα ετσι ωστε να βοηθησει (;) τους εργοδοτες να εφαρμοσουν τον νομο (ισως και να τους δωσει διαφορες δικαιολογιες και τροπους να το αποφυγουν.)

Ο υπουργος Εργασιας λιγες μερες πριν τις 27 του Οκτωβρη, αφου λιβανισε την κυβερνηση «που προωθησε ενα τοσο δικαιο νομο» και αφου ειπε καμποσα για τη «μεγαλη συμβολη των γυναικων στην οικονομια του τοπου» ξεκαθαρισε οτι «η νομοθετικη κατοχυρωση της ισομισθιας ειναι μονο η αρχη για την επιτευξη της ισομισθιας».

Μη περιμενετε δηλαδη οτι ο νομος θα αρχισει να εφαρμοζεται απο τη μερα «εφαρμογης» του. Κατι βεβαια που βολευει πολυ τους εργοδοτες. Σε ανακοινωση της η ΟΕΒ, η οργανωση που εκπροσωπει τους κεφαλαιοκρατες, δηλωσε οτι, ναι μεν αρχιζει η εφαρμογη του νομου, αλλα δεν θα εξαφανιστουν αμεσως ολες οι ανισοτητες και οτι οι εργοδοτες δεν ειναι ακομα απολυτως ετοιμοι για να εφαρμοσουν τον νομο. Τρια χρονια μετα που ψηφιστηκε ο νομος οι εργοδοτες ψαχνουν προφασεις για να μην τον εφαρμοσουν.

Μπορει να δηλωνουν οτι υποστηριζουν την αρχη της «ισης αμοιβης για εργασια ισης αξιας» αλλα θα προτιμουσαν η ρυθμιση της ισομισθιας να γινει με ξεχωριστες συμβασεις για τον καθε κλαδο.

Και βεβαια το προτιμουν, γιατι ετσι μπορουν να υπογραφουν την συμβαση και μετα ν'αλλαζουν γνωμη και να μην την εφαρμοζουν οπως εγινε στην ενδυση.

Παρολα αυτα οι συνδικαλιστικες ηγεσιες της ΠΕΟ και της ΣΕΚ που διεκδικουν η καθε μια για τον εαυτο της την πατροτητα του νομου δεν εχουν κανενα ενδοιασμο να πανηγυριζουν. Δηλωνουν ετοιμες να

παλεψουν για τη «διασφαλιση της εφαρμογης του νομου» και καλουν τις γυναικες να καταγγελουν στις συντεχνιες τις παραβασεις.

Η σταση τους μεχρι τωρα ομως δειχνει οτι δεν εχουν καμια ορεξη για δυναμικη διεκδικηση και εξασφαλιση πραγματικης ισομισθιας. Στους οικοδομους για παραδειγμα που μπηκε το αιτημα για ισομισθια για την νεα συμβαση στο τελος η συμφωνια εκλεισε με απλη αναφορα οτι «η ισομισθια θα εφαρμοστει στο μελλον».

«γυναικεια» επαγγελματα

Ο ιδιος ο νομος αφηνει πολλα περιθωρια στους εργοδοτες να καθοριζουν ενα επαγγελμα σαν ανδρικο ή γυναικειο. Μπορει μια γυναικα να κανει την ιδια δουλεια με ενα ανδρα αλλα θα μπορει ο εργοδοτης να προσλαμβανει μονο γυναικες και να χαρακτηριζει τη δουλεια σαν «γυναικεια» και να τις πληρωνει λιγοτερα.

Υπαρχει βεβαια καποια «Επιτροπη Διαιτησιας» που θα αναλαμβανει να λυνει τις διαφορες που θα εμφανιζονται στο καθορισμο ενος επαγγελματος σαν αντρικου ή γυναικειου αλλα αν κρινουμε απο την ως τα τωρα λειτουργια του θεσμου της διαιτησιας γενικα, ειναι σιγουρο ποιους θα ευνοουν οι αποφασεις της «Διαιτησιας».

Ακομα και στις περιπτωσεις που ειναι ολοφανερη η παραβιαση του νομου οι εργοδοτες θα πληρωνουν απλα καποιο προστιμο που σιγουρα θα ειναι πολυ λιγοτερα απο οσα κερδισαν πληρωνοντας τις γυναικες εργαζομενες λιγοτερα.

Η περιφημη ισομισθια τελικα ειναι μονο στα χαρτια. Αυτο που στη πραγματικοτητα αρχισε να γινεται ειναι οτι οι εργοδοτες εκει που δεν μπορουν να προσλαβουν γυναικες με «γυναικειους» μισθους θα προτιμουν να παιρνουν ανδρες οι οποιοι ουτε γκαστρονονται, ουτε γεννουν, ουτε εχουν την φροντιδα παιδιων που αρρωστουν και αλλα τετοια. Ηδη απο πριν εφαρμοζαν αυτη τη ταχτικη οι εργοδοτες, οπως για παραδειγμα στη ΣΠΕ Στροβολου που πριν λιγα χρονια προκυρηξε θεσεις για «αρρενες υπαλληλους» αποκλειοντας στις γυναικες τη δυνατοτητα ακομα και να αποταθουν για εργασια.

Ακομα οι γυναικες ειναι οι πρωτες συνηθως που απολυονται απο τη δουλεια. Τωρα τα πραγματα θα γινουν ακομη χειροτερα για αυτες.

Οι γυναικες εργαζομενες δεν μπορουν να περιμενουν οτι με το νομο θα λυθει το προβλημα της ισομισθιας. Χρειαζεται η κινητοποιηση των ιδιων για να πιεσουν τις ηγεσιες των συντεχνιων και να παλεψουν για την αμεση και ανευ ορων εφαρμογη της ισομισθιας.

Οι αντρες εργαζομενοι δεν πρεπει να δουν αυτη τη μαχη σαν υποθεση μονο των γυναικων και να τις αφησουν μονες τους. Πρεπει να παλεψουν μαζι τους για να πετυχουν αυτο το αιτημα, οχι μονο γιατι συμφερει και τους ιδιους γιατι οι γυναικες τους που στη πλειοψηφια τους ειναι εργαζομενες, θα αμοιβονται καλητερα αλλα και για να μην αφησουν να καλιεργηθει περισσοτερο αλλη μια διασπαση μεσα στην εργατικη ταξη.

Μονο ετσι οι εργαζομενοι θα μπορεσουν να παλεψουν ενωμενοι εναντια στα αφεντικα για τα κοινα τους συμφεροντα, αντρες και γυναικες, παλιοι και νεοι εργατες, ανεργοι και μη, ξενοι και ντοπιοι.

Ελπιδα Διαγορου

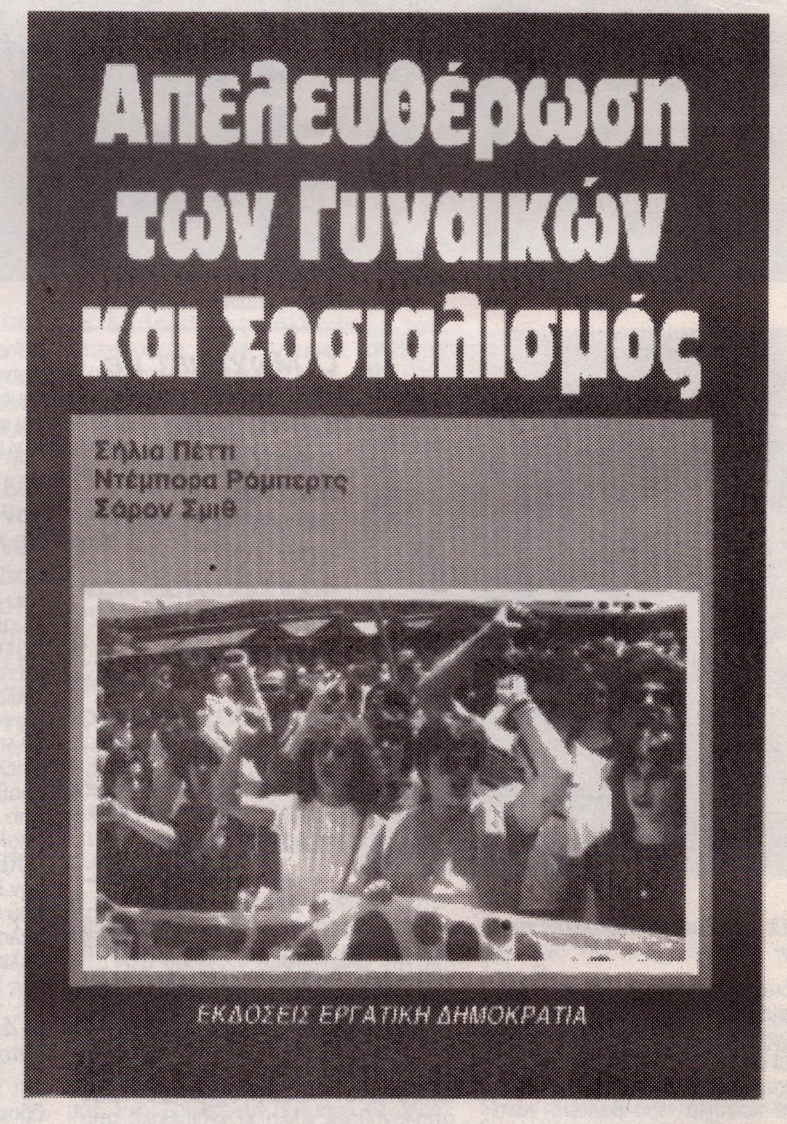

Κυκλοφορησε απο τις εκδοσεις "Εργατικη Δημοκρατια" το βιβλιο "Απελευθερωση των Γυναικων και Σοσιαλισμος".

Ενα βιβλιο που εξεταζει την ανοδο του γυναικειου κινηματος στην Αμερικη την Γερμανια και την Ρωσια. Που εξηγα γιατι στις χωρες που ονομαζονταν σοσιαλιστικες οι εργατριες δεν εχουν απελευθερωθει.

Το βιβλιο που ειναι γραμμενο απο τρεις επαναστατριες, την Σηλια Πεττι, Ντεμπορα Ρομπερτς, Σαρον Σμιθ, υποστηριζει οτι δεν μπορει να υπαρξει απελευθερωση της γυναικας χωρις τον σοσιαλισμο, αλλα ουτε και σοσιαλισμος χωρις την απελευθερωση της γυναικας.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΝΔΥΣΗΣ

ΜΑΖΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ «ΝΙΚΗ»

Η τελευταια συγκρουση στη βιομηχανια ενδυσης εχει τελειωσει με 314 εργαζομενους απολυμενους απο το τελος του περασμενου χρονου, και χιλιους (μεταξυ αυτων και εργατες της υποδησης και βαλιτσοποιΐας) με αναστολη εργασιας. Μονο μια βδομαδα μετα την συμφωνια σε 15 επιχειρησεις δοθηκαν 500 προειδοποιησεις για απολυση που ληγουν αυτες τις μερες.

Απο την αλλη, οι βιομηχανοι εχουν πετυχει ακομη μεγαλυτερη βοηθεια απο τη κυβερνηση για να ξεπερασουν την κριση με το μικροτερο κοστος.

Ατοκα δανεια υψους 3,6 εκατ. λιρων με περιοδο αποπληρωμης 7 χρονια. Φορολογικες απαλλαγες για 10 χρονια για παραγωγη καινουργιων προιοντων. Δικαιωμα μεταφορας ζημιων μεχρι το 2000. Διευκολυνσεις για δανεια εμπορικων τραπεζων και επιχορηγησεις υψους 10% των επενδυσεων για τεχνολογικη αναβαθμιση.

Απο την πλευρα τους οι συντεχνιες υπογραμμιζουν οτι «κατανοουν» τα προβληματα του κλαδου και γι'αυτο θα καταβαλουν καθε προσπαθεια σ'οτι αφορα την αυξηση της παραγωγικοτητας και την καλυτερη αξιοποιηση του χρονου των εργαζομενων.

Με την αποφαση του Συνδεσμου Βιομηχανων Ενδυσης για παγοποιηση της Συλλογικης Συμβασης οι συντεχνιες επικεντρωθηκαν στη «μονοπλευρη αθετηση της συμφωνιας» και τη καταστρατηγηση του Κωδικα Βιομηχανικων Σχεσεων που «διασφαλιζει τις καλες εργασιακες σχεσεις». Γι'αυτο και η συμφωνια βαση της οποιας εληξε η διαφορα προβληθηκε σαν μεγαλη νικη γιατι συμφωνα με το Γ.Γ. της συντεχνιας ενδυσης της ΠΕΟ δικαιωθηκε η επιδιωξη του συνδικαλιστικου κινηματος για σεβασμο των θεσμων, των διαδικασιων και του Κωδικα Βιομηχανικων Σχεσεων και ο σεβασμος της υπογραφης των συλλογικων συμβασεων.

Οι εργατριες της ενδυσης ηθελαν να αγωνιστουν, αλλα η ηγεσια των συντεχνιων δεν αξιοποιησε την αγανακτηση τους

ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΥΣ

Ομως η πραγματικοτητα ειναι οτι αν η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια απο τη δικη της πλευρα μπορει να χαρακτηριζει την τηρηση της συλλογικης συμβασης σαν νικη, επειδη αποκατασταθηκε το κυρος της σαν διαπραγματευτη, αυτο σε καμμια περιπτωση δεν αποτελει νικη των εργαζομενων. Το αντιθετο μαλιστα.

Οι βιομηχανοι ενδυσης με την απειλη τους οτι θα τορπιλλισουν τις «καλες εργασιακες σχεσεις» εκτος απο τα ανταλλαγματα που πηραν απο την κυβερνηση, πετυχαν την αναγνωριση απο μερους των συντεχνιων «οτι υπαρχει πραγματικο προβλημα» - με αλλα λογια οτι οι βιομηχανοι καπου δεν φταινε αφου εχουν προβλημα και χρειαζονται βοηθεια - αποσπωντας ταυτοχρονα και την υποσχεση απο τους γραφειοκρατες οτι οι συντεχνιες θα συμβαλουν στην επιλυση αυτου του «προβληματος».

Τι σημαινει αυτο; Ηδη στις συλλογικες συμβασεις στην ενδυση, υποδηση και βαλιτσοποιΐα υπαρχει η προνοια οτι σε περιοδο που δεν υπαρχουν παραγγελιες ο εργοδοτης δικαιουται ν'αναστειλει για 10 μερες την εργασια στους εργαζομενους - περιοδος που μπορει να ανανεωθει - και το Υπουργειο Εργασιας καταβαλλει στους εργαζομενους σαν αποζημιωση μονο το μισο ποσο των απολαβων τους.

Μ'αυτο το τροπο δεν μπορουν να γραφτουν σαν ανεργοι και οι βιομηχανοι εχουν εξασφαλισμενο προσωπικο μολις το χρειαστουν.

Τι αλλο σημαινει η βοηθεια των συντεχνιων προς τους βιομηχανους;

Την εγκριση για απολυση 500 εργαζομενων στην ενδυση μολις μια βδομαδα μετα την συμφωνια.

Ομως το σημαντικοτερο ηταν η ανικανοτητα της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας να δωσει μια αμεση και δυναμικη απαντηση στον εκβιαστων των εργοδοτων. Μπηκαν σε μια διαδικασια απανωτων διαβουλευσεων με την ΟΕΒ και τον Συνδεσμο Εργοδοτων Ενδυσης που ειχαν σαν αποτελεσμα να κουρασουν και να καμψουν τη μαχητικοτητα των εργαζομενων.

Παρα τις αρχικες διακηρυξεις της ηγεσιας των συντεχνιων πως «το προβλημα δεν αφορα μονο τον κλαδο της ενδυσης» και οτι ειναι «ετοιμοι για γενικευση της απεργιας» στο τελος οχι μονο αυτο δεν εγινε αλλα κηρυξαν επιλεκτικες απεργιες, απομονωνοντας τους εργαζομενους του ενος εργοστασιου απο το αλλο.

Η τελευταια προκληση των εργοδοτων στην ενδυση ειναι μονο μια προειδοποιηση για το μελλον. Γι'αυτο ηταν πολυ σημαντικο και οι εργαζομενοι της ενδυσης μαζι με τους αλλους εργαζομενους στην υποδηση και βαλιτσοποιΐα ενωμενοι και συντονισμενοι ν'απαντησουν με απεργιες στον εκβιασμο των βιομηχανων. Καμμια υποχωρηση και καμμια θυσια στο βωμο των κερδων τους.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΦΕΣΗ

Η κριση στη βιομηχανια ενδυσης δεν οφειλεται, οπως εδω και πολυ καιρο προβαλλουν οι εργοδοτες, στη μη ανταγωνιστικοτητα των προϊοντων τους λογω του ψηλου εργατικου κοστους αλλα στην παγκοσμια οικονομικη υφεση που αρχισε να επηρεαζει αρνητικα και την κυπριακη οικονομια.

Στο βαθμο που η αγγλικη αγορα αποτελει μια απο τις βασικες αγορες των κυπριακων γεωργικων και βιομηχανικων προϊοντων αλλα και του τουρισμου, με την υποτιμηση της στερλινας τα προϊοντα που εξαγονται γινονται πιο ακριβα για τους Αγγλους.

Η διεθνης οικονομικη κατασταση ειναι πολυ αβεβαιη και η υποτιμηση της στερλινας δεν θεωρειται ενα παροδικο φαινομενο. Γινονται προβλεψεις και για ενδυναμωση του δολλαριου, πραγμα που σημαινει οτι θ' αυξηθουν οι τιμες των πρωτων υλων και γενικα των εισαγωγων. Ετσι τα προβληματα ανταγωνιστικοτητας για τους Ε/κ καπιταλιστες μεγαλωνουν και γινονται ακομα πιο πιεστικα.

Η κυπριακη οικονομια, σαν αναποσπαστο κομματι του παγκοσμιου καπιταλισμου θα κτυπηθει απο την κριση. Ηδη οι συντεχνιες και οι οργανωσεις των εργοδοτων συμφωνουν οτι «το προβλημα με τις απολυσεις εργαζομενων σε ζωτικους κλαδους της οικονομιας θα γινεται οξυτερο» και οτι «η υφεση στην Ευρωπη επηρεαζει τις εξαγωγες, γεγονος που εχει αρνητικα αποτελεσματα στην απροσκοπτη εργασια των βιομηχανιων μας».

Δηλαδη οι καπιταλιστες μπροστα στην επερχομενη κριση θα ακολουθησουν τον γνωστο δρομο. Θα προσπαθησουν να φορτωσουν τα βαρη στους ωμους των εργαζομενων. Αν τωρα το προβλημα περιοριστηκε στην Ενδυση, που ειναι ο κυριος εξαγωγικος τομεας, και στις πιο μικρες βιομηχανιες του κλαδου, αυριο θα επεκταθει και σ'αλλους τομεις.

Εργαζομενοι θα πεταχτουν εξω απο την παραγωγη απο το κλεισιμο «μη ανταγωνιστικων βιομηχανιων» ενω στα εργοστασια που θα μεινουν ανοικτα θα επιδιωξουν την εντατικοποιηση του ρυθμου δουλειας για τους εργαζομενους, την επιβολη αυστηρης πειθαρχιας, την καταργηση της ΑΤΑ κλπ.

Μπροστα σ'αυτο το σεναριο γινεται ακομα πιο δυσκολος ο ρολος της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας να κρατα τις λεπτες ισορροπιες αναμεσα στους καπιταλιστες και τους εργαζομενους στο ονομα παντα της «εθνικης οικονομιας».

Μονο απο τους ιδιους τους εργαζομενους και τους αγωνες τους θα εξαρτηθει αν θ'ανατραπουν αυτες οι ισορροπιες και θα εμποδισουν τους καπιταλιστες να εφαρμοσουν τα σχεδια τους.

Μυριανθη Λοΐζου

ΗΜΙΚΡΑΤΙΚΟΙ

μαυρο στην κατ' αρχην συμφωνια - ξεπουλημα

Η κυβερνηση καταφερε να περασουν 15 μηνες απο την ημερα που εληξε η Συλλογικη Συμβαση στους ημικρατικους πετυχαινοντας ετσι στην πραξη να παγοποιησει τους μισθους τους.

Αν και οι ηγεσιες των συντεχνιων ελεγαν οτι φετος θα διεκδικουσαν αυξησεις περαν απο την παραγωγικοτητα, τελικα ουτε αυτη την κοροϊδια των αυξησεων συμφωνα με την παραγωγικοτητα δεν κρατησαν. Ενω υποσχονταν οτι δεν προκειται φετος να συζητησουν καν, για τριετη συμβαση, και οτι δεν προκειται να μπουν ξανα στην διαδικασια των μακρων και ατερμονων διαπραγματευσεων, τελικα υποχωρησαν σ'ολα.

Πριν τις εκλογες οι γραφειοκρατες υποσχονταν οτι αν φτασουν στις εκλογες χωρις να κλεισει η συμβαση, θα μπορουσαν να πιεσουν την κυβερνηση να δωσει περισσοτερα. Στο τελος οι εκλογες περασαν και αυτοι οχι μονο δεν πιεσαν κανενα, αλλα τωρα ζητουν νεα πιστωση χρονου μεχρι να αναλαβει η νεα κυβερνηση. Ετσι οι ηγεσιες των συντεχνιων αφησαν να περασει ο χρονος, παγωνοντας τις αγωνιστικες διαθεσεις των εργαζομενων και σπαζοντας το ηθικο τους.

ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ

Ολες οι ηγεσιες των συντεχνιων δεκτηκαν την τριετη συμβαση και αυξησεις 5.25% με μινιμουμ 27 λιρες που αντιστοιχει 2.81 λιρες για το '92 και 4.50 για το '93 και 4.50 για το '94 πανω στο βασικο μισθο. Αυξησεις πραγματικα εξευτελιστηκες οπως και το ποσοστο αυξησης 1.5% στα παρεμφερη, ποσο που ουτε αυτα που δεκτηκαν οι διοικησεις ορισμενων οργανισμων δεν καλυπτει.

Το ξεπουλημα ειναι ακομα πιο χοντρο αν δουμε μεσα σε ποια περιοδο γινονται ολα αυτα. Οι εργοδοτες επιμενουν στην τροποποιηση ή παγοποιηση, ακομα και καταργηση της ΑΤΑ. Η κυβερνηση θελει να αυξησει τον συντελεστη του ΦΠΑ. Οι βιομηχανοι ζητουν την υποτιμηση της λιρας. Οι εργοδοτες ζητουν να γινει νομος που να απαγορευει το δικαιωμα της απεργιας σε ουσιωδεις υπηρεσιες, για να μπορουν ετσι να περασουν τα σχεδια τους. Αυτα ολα δειχνουν ποσο απειλειται το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων και οτι στη πραγματικοτητα το ξεπουλημα της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας ειναι ακομα πιο μεγαλο.

Αντι οι ηγεσιες των συντεχνιων να παλεψουν για τα συμφεροντα των εργαζομενων, καυγαδιζαν για τις καρεκλες που θα επρεπε να παρουν στα δοιηκιτικα συμβουλια των ημικρατικων οργανισμων. Μπορει οι αλλες συντεχνιες να κατηγορουσαν την ΟΗΟ-ΣΕΚ για ξεπουλημα αλλα σαν κυρια διαφορα προβαλλαν το θεμα της εκπροσωπησης και δεν απορριπταν την βαση της συμφωνιας, που εκανε η ΟΗΟ-ΣΕΚ με την κυβερνηση. Τωρα η μια ηγεσια προσπαθει να φορτωσει την ευθυνη για το ξεπουλημα στην αλλη. Ομως οσο απαραδεκτος συμβιβασμος ηταν η κατ'αρχην αποδοχη της προτασης, απο την ΟΗΟ-ΣΕΚ, η οποια ετρεξε πρωτη και καλυτερη να ξεπουλησει τα αιτηματα, για να κερδισει την εκπροσωπηση στα συμβουλια, τοσο απαραδεκτος συμβιβασμος ειναι και η αποδοχη των αλλων ηγεσιων να αποδεκτουν την ιδια προταση, με μονη διαφορα να μη τους δεσμευει η συμφωνια της ΣΕΚ για την εκπροσωπηση στα συμβουλια. Τα αιτηματα ξεπουληθηκαν στο τελος απο ολους.

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΟΧΙ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ

Παρα το οτι οι ηγεσιες των συντεχνιων ακολουθησαν τον δρομο των υποχωρησεων και μπηκαν σ'ενα διασπαστικο καυγα, ενα κομματι των εργαζομενων, ακολουθησε τον δρομο της διεκδικησης. Συνειδητοποιησαν οτι αν θελουν να κερδισουν χρειαζεται η δικη τους κινητοποιηση. Απλα μελη των τριων συντεχνιων στην ΑΤΗΚ, με δικη τους πρωτοβουλια κυκλοφορησαν ενα φυλλαδιο με το οποιο καταγγελαν το ξεπουλημα και καλουσαν τους συναδελφους τους να πιεσουν τις ηγεσιες των συντεχνιων τους για κοινη Γενικη Συνελευση οπου ενωμενοι να δωσουν την μαχη για απορριψη της κατ'αρχην συμφωνιας. Να ανατρεψουν την τριετη και να παλεψουν για διετη με 3% για καθε χρονο και 50 λιρες μινιμουμ.

Μεσα απο μια τετοια συνελευση δεν θα μπορει η ηγεσια της μιας συντενχιας να ριχνει το φταιξιμο στην αλλη και να συνεχιζουν την κοροϊδια τους σε βαρος των εργαζομενων. Μια τετοια συνελευση, μεσα απο την μαζικοτητα της, θα δυναμωσει την αυτοπεποιηθηση και το ηθικο των εργαζομενων, αλλα κυρια θα δωσει την δυνατοτητα στους πρωτοπορους και μαχητικους εργαζομενους να δωσουν ενωμενοι την μαχη για την απορριψη της κατ'αρχην συμφωνιας.

Η μαχη των ημικρατικων δεν κριθηκε ακομη, η μαχη θα κριθει απο το ποσο θα μπορεσουν οι ιδιοι οι εργαζομενοι μεσα τις κινητοποιησεις τους οπως αυτη στην ΑΤΗΚ να παλεψουν εναντια στο ξεπουλημα και να πιεσουν τις ηγεσιες τους για κοινη Γενικη Συνελευση. Εστω και αν αυτες οι κινητοποιησεις δεν καταφερουν να απορριφτει η κατ'αρχην συμφωνια, εχει σημασια να φανει μια αρκετα δυνατη αντιδραση στους απαραδεκτους συμβιβασμους των ηγεσιων των συντεχνιων. Οσο περισσοτεροι την καταψιφησουν τοσο περισσοτερο πιεζουν τους γραφειοκρατες, ωστε την επομενη φορα να το σκεφτουν καλα και να μη φερουν για εγκριση μια κατ'αρχην συμφωνια που θα κινδυνευει να μη περασει.

Η πρωτοβουλια υπαλληλων της ΑΤΗΚ δειχνει οτι η γραφειοκρατια δεν ειναι ανικητη. Οτι οσο ενωμενοι ειναι οι εργαζομενοι και ετοιμοι να δωσουν αυτη τη μαχη τοσο περισσοτερο κερδισμενοι μπορουν να βγουν. Οταν οι εργαζομενοι παιρνουν τα πραγματα στα χερια τους και προχωρουν σε κινητοποιησεις τοτε ειναι που πιεζονται και οι γραφειοκρατες και οι εργοδοτες. Μονο ετσι κερδιζονται οι αγωνες. Τετοιες πρωτοβουλιες ομως μονο η επαναστατικη πολιτικη μπορει να στηριξει, μια πολιτικη που παλευει εναντια στον συνδικαλισμο της ταξικης συνεργασιας και ειναι προσανατολισμενη στον συνδικαλισμο ταξικης παλης.

Νικος Αγιομαμιτης

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

«Δημοκρατικη ή Σοσιαλιστικη Επανασταση στην Ελλαδα»

Παντελης Πουλιοπουλος

Ο Παντελης Πουλιοπουλος ειναι ενας απο τους πρωτεργατες του εργατικου κινηματος στην Ελλαδα. Η δραση και οι αποψεις του επαιξαν πολυ σημαντικο ρολο στα πρωτα κρισιμα βηματα του κουμμουνιστικου κινηματος στην Ελλαδα. Εκλεχτηκε Γενικος Γραμματας του ΚΚΕ σε ηλικια μολις 24 χρονων. Το 1927 διαγραφτηκε απο το κομμα μαζι με αλλους αγωνιστες μετα απο την πολιτικη μαχη που εδωσαν για τον προσανατολισμο του ΚΚΕ. Πριν 50 χρονια, στις 6 Ιουνη το 1943, στο Νιζερο της Φθιωτιδας τουφεκιστηκε μαζι με αλλου 105 αριστερους αγωνιστες.

Το βιβλιο «Δημοκρατικη ή Σοσιαλιστικη Επανασταση στην Ελλαδα» ειναι ενα απο τα πιο πολυτιμα ντοκουμεντα στην εξελιξη του επαναστατικου κινηματος της εργατικης ταξης στην Ελλαδα. Μεσα απο της σελιδες αυτου του βιβλιου ζωντανευουν ξανα τα γεγονοτα μετα την επικρατηση του σταλινισμου στην ΕΣΣΔ, οπου ο καθε επαναστατης μαρξιστης επρεπε να αποφασισει με ποιους θα παει και ποιους θα αφισει. Ηταν η ωρα της μαχης για τον προσανατολισμο του ΚΚΕ. Ο Παντελης Πουλιοπουλος μεσα απο αυτο το βιβλιο επιχειρηματολογει για τον μονο δρομο που μπορει να φερει τον σοσιαλισμο, που δεν ειναι αλλος απο την επανασταση. Αναλυει τη στρατηγικη, την πολιτικη τακτικη και την οργανωτικη λειτουργια που θαπρεπε να ακολουθησει το νεαρο τοτε εργατικο κομμα για να οδηγησει την εργατικη ταξη στη νικηφορα σοσιαλιστικη επανασταση.

Το βιβλιο αυτο ειναι μια ζωντανη μαρτυρια οπου ο αναγνωστης θα βρει πλουσιο υλικο για να ερμηνευσει την πορεια που τελικα ακολουθησε το ΚΚΕ οδηγωντας ετσι το εργατικο κινημα απο ηττα σε ηττα.

καθυστερημενος ελληνικος καπιταλισμος;

Η 6η Ολομελεια της ΚΕ του ΚΚΕ το 1934 αποφασε την αφαιρεση της σοσιαλιστικης επαναστασης απο την στρατηγικη του ΚΚΕ. Αυτο ηταν το επιστεγασμα της επικρατησης της διορισμενης σταλινικης ηγεσιας και της μετατροπης του ΚΚΕ σε σταλινικο ρεφορμιστικο κομμα. Η ηγεσια του Ζαχαριαδη με προσχημα τις «καθυστερησεις» στην αναπτυξη του ελληνικου καπιταλισμου, τα «εξαρτημενα» χαρακτηριστικα του, καποια δηθεν «φεουδαρχικα υπολειματα» και την ταχα «ανωριμοτητα και αδυναμια» της εργατικης ταξης,εβαζε ενα ενδιαμεσο «σταδιο» πριν το σοσιαλισμο: Παλη για μια «δημοκρατικη» και «ανεξαρτητη» Ελλαδα μεσα στα πλαισια του καπιταλισμου!

Ο Παντελης Πουλιοπουλος με μια γλωσσα αρκετα σκληρη αναλυει την πορεια των γεγονοτων και την πολεμικη του εναντια στους σταλινικους. Δινει μια καθαρη αναλυση του ελληνικου καπιταλισμου μετα το 1919, και της αναπτυξης του. Μια αναπτυξη αρκετα γοργη απο τα 1916- 1930 της βιομηχανιας, με τη διεισδυση και ολοκληρωτικη επικρατηση των αστικων εμπορευματικων σχεσεων στα χωρια, με γοργη ταξικη διαφοροποιηση μεσα στα χωρια, που εφερε τη σημαντικη αριθμητικη αναλογια του βιομηχανικου προλεταριατου σχετικα με τον πληθυσμο της χωρας. Η πυκνη συγκεντρωση του πληθυσμου στα μεγαλα κεντρα, οι συχρονες μεθοδοι οργανωσης του τραπεζικου συστηματος και ενα σωρο αλλα χαρακτηριστικα του ελληνικου καπιταλισμου εβαζαν σιγουρα σε αμφισβητηση τις θεωριες που θελαν να ονομαζουν την Ελλαδα «ψωροκωσταινα».

Ο Πουλιοπουλος εξηγει τα πολιτικα γεγονοτα της κρισιμης εκεινης περιοδου οπου οι αστοι αφηνουν πισω τα παλια τζακια και το παλατι και προχωρουν στην δημιουργια του «δημοκρατικου» αστικου κομματος των Φιλελευθερων. Με ηγετη τον Βενιζελο η Ελλαδα γνωρισε την ιμπεριαλιστικη και αγρια αντεργατικη πολιτικη των Φιλελευθερων την κρισιμη δεκαετια '12-22. Αυτη την αγρια μορφη εκμεταλλευσης, ο Παντελης Πουλιοπουλος εξηγει οτι δεν ειναι συμπτωματα προκαπιταλιστικης αντιδρασης αλλα τα συμπτωματα της κρισης του καπιταλιστικου συστηματος.

Οσο για την δηθεν «αδυναμια» της εργατικης ταξης, οι μαζικες απεργιες και οι αντιπολεμικες εκδηλωσεις παρουσιαζουν την εικονα ενος αναπτυγμενου εργατικου προλεταριατου και δινουν αποστομωτικη απαντηση στις μεσοβεζικες θεσεις της σταλινικης ηγεσια του ΚΚΕ.

μονη προοπτικη η σοσιαλιστικη επανασταση

Αναλυοντας τις συγκεκριμενες συνθηκες ο Παντελης Πουλιοπουλος καταληγει οτι η σοσιαλιστικη επανασταση ειναι η μονη προοπτικη και η μονη διεξοδος απο την κριση. Μονο μεσα απο αυτη την προοπτικη μπορουν να βρουν την σωστη αντιμετωπιση τους ενα σωρο ζητηματα οπως ο ιμπεριαλισμος και ο φασισμος.

Η αντιιμπεριαλιστικη παλη δεν ειναι απλα απαλλαγη απο το «ξενο» κεφαλαιο αλλα απαλλαγη και απο το «δικο» μας. Καθε αλλη αντιμετωπιση, καθε προσπαθεια διαχωρισμου του «ξενου» απο το «δικο» καθιστα την εργατικη ταξη ερμαιο της ντοπιας αρχουσας ταξης και την κανει ανικανη να παλεψει με συνεπεια εναντια στον ιμπεριαλισμο.

Ο στρατηγικος προσανατολισμος στην παλη εναντια στο φασισμο πρεπει να ειναι πανω απο ολα μια ενιαια αντιφασιστικη παραταξη των εργατων . Μονο η πλατια εργατικη κινητοποιηση μπορει να κερδισει ή να εξουδετερωσει τις μικροαστικες μαζες, που και αυτες η επικρατηση του μεγαλου κεφαλαιου οδηγει στην εξαθλιωση. Αυτο δεν σημαινει με κανενα τροπο να παραμεριστει ο τελικος στοχος που ειναι η σοσιαλιστικη επανασταση. Αυτη η συνδεση καθοριζει καθε φορα το πνευμα, τις μεθοδους, τα μοτιβα, τα συνθηματα της αντιφασιστικης δρασης.

Ο Παντελης Πουλιοπουλος επιχειρηματολογει και βγαζει συμπερασματα μεσα απο τα γραφτα των Μαρξ, Λενιν, Τροτσκι, Ροζας Λουξεμπουργκ, αποδεικνυοντας τις δυνατοτητες που μας κληροδοτει η επαναστατικη παραδοση.

Οπλισμενος απο τον Τροτσκι δεχεται και στηριζει την θεωρια της Διαρκους Επαναστασης, αποδεικνυοντας οτι η εργατικη ταξη μπορει να προχωρησει στη σοσιαλιστικη επανασταση, χωρις να περιμενει «να ωριμασουν οι συνθηκες».

Το βιβλιο του Παντελη Πουλιοπουλου ειναι ενα οπλο στα χερια καθε αγωνιστη εργαζομενου, οχι μονο στην Ελλαδα αλλα και στην Κυπρο. Η πορεια του ΑΚΕΛ προς τον ρεφορμισμο και τις συμμαχιες με διαφορα δηθεν «προοδευτικα» τμηματα της αστικης ταξης, δεν εχει και μεγαλη αποσταση απο την πορεια του ΚΚΕ. Ειναι ενα πολυτιμο ντοκουμεντο, ειδικα σημερα που οι αστοι μετα την καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων προσπαθουν να ταυτισουν αυτα τα καθεστωτα με τον σοσιαλισμο. Μεσα σε αυτες τις συνθηκες εχουμε καθηκον να παραταξουμε τα πολιτικα τεκμηρια της επαναστατικης παραδοσης και να αποστομωσουμε καθε αντιδραστικο απολογητη του καπιταλισμου αλλα παραλληλα να δειξουμε οτι τον σταλινισμο και τον επαναστατικο μαρξισμο τον «χωριζουν ποταμια αιματος».

Δημητρα Χριστοδουλου

εργατικη δημοκρατια — Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στις 14 Φεβραρη ειδαμε απο το Λονδινο τον Κληριδη να κερδιζει με πολυ μικρη διαφορα τις προσφατες εκλογες.

Τετοιες οριακες εκλογικες νικες που καθοριστηκαν απο μονο το 0.28 των εγκυρων ψηφων, καθε αλλο απο καθοριστικες μπορει να ειναι. Εδω στην Βρεττανια μολις πριν 10 μηνες η δεξια κυβερνηση του Μεητζορ καταφερε να επανεκλεγει με 21 εδρες πλειοψηφια, ανατρεποντας ολες τις δημοσκοπησεις. Αλλα τα πραγματα δεν αποδειχτηκαν καθολου ροδινα για αυτην.

Κρατωντας με τα δοντια τις διασπαστικες τασεις μεσα στο ιδιο του το κομμα, ο Μεητζορ υποσχεθηκε προεκλογικα να βγαλει την Βρεττανια απο την οικονομικη κριση και την ανεργια (επισημα στοιχεια ανεβαζουν τους ανεργους γυρω στα 3 εκατομμυρια).

Δεκα μηνες μετα η κυβερνηση Μεητζορ βρισκεται κυριολεκτικα στριμωγμενη στην γωνια απο την αγανακτηση και τον θυμο που επικρατει στην πλειοψηφια των εργαζομενων (συμπεριλαμβανομενων και αυτων που τον ψηφισαν). Παραλληλα τα αδιεξοδα της οικονομικης και πολιτικης κρισης χειροτερευουν τους καυγαδες μεταξυ των συντηρητικων: Οταν την «Μαυρη Τεταρτη», στις 16 του Σεπτεμβρη '92, η στερλινα υποτιμηθηκε κατακορυφα και βρεθηκε εξω απο την ευρωπαϊκη ΟΝΕ (Οικονομικη και Νομισματικη Ενοποιηση). οι καυγαδες μεταξυ των συντηρητικων γυρω απο το θεμα της αφομοιωσης της Βρεττανικης οικονομιας στην Ευρωπαϊκη Κοινοτητα οξυνθηκαν απειλητικα για αλλη μια φροα.

Χωρις αλλη διεξοδο, η εξαγριωμενη αλλα αδυνατη δεξια κυβερνηση προσπαθησε να περασει περικοπες στην παιδεια, στο κρατος προνοιας και αλλου. Αντι να ανοιξει δουλειες η κυβερνηση Μεητζορ προσπαθει να ιδιωτικοποιησει τους σιδηροδρομικους, να κλεισει ανθρακωρυχεια και Νοσοκομεια.

Σε καθε μια απο αυτες τις προσπαθειες του, ο Μεητζορ βρεθηκε αντιμετωπος με την οργανωμενη εργατικη ταξη. Για παραδειγμα, η ανακοινωση οτι θα κλεισουν 31 ανθρακωρυχεια απαντηθηκε με δυο απανωτες διαδηλωσεις στο Λονδινο των 40 και 100 χιλιαδων αντιστοιχα. Επιτροπες συμπαραστασης προς τους ανθρακωρυχους φυτρωσαν σαν μανιταρια και η κυβερνηση μπροστα στην τοσο μεγαλη κατακραυγη αναγκαστηκε να υποχωρησει.

Ομως αυτο που κρατα τον Μεητζορ στην εξουσια σημερα ειναι η ρεφορμιστικη, συναινετικη πολιτικη του Εργατικου Κομματος, και η παθητικοτητα της ηγεσιας των συντεχνιων, που αντι να σπρωχνουν την εργατικη ταξη στους αγωνες της προσπαθουν να την αδρανοποιησουν. Για παραδειγμα οι σιδηροδρομικοι επαναλημμενα (3 φορες) ψηφισαν για να βγουν σε απεργια εναντια στις ιδιωτικοποιησεις. Την καθε φορα η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια ακυρωσε την απεργια την τελευταια στιγμη για να διαπραγματευτει με την εργοδοσια.

Μεσα σ'αυτο το κλιμα η αυτοπεποιηθηση αναμεσα στους εργαζομενους να τα βαλουν με την κυβερνηση αγνοωντας ακομα και την συνδικαλιστικη γραφειοκρατια μεγαλωνει με την ημερα, αργα αλλα σταθερα.

Η εμπειρια του Βρεττανικου Εργατικου Κινηματος δεν ειναι μοναδικη. Μετα τις εκλογικες νικες της δεξιας σε χωρες οπως η Ελλαδα και η Γερμανια η εργατικη ταξη ειχε την ιδια και καλυτερη αντιμετωπιση στις επιθεσεις των αφεντικων: αγανακτηση, θυμος και πανω απ'ολα γενικες απεργιες.

Τα αφεντικα και η εργατικη ταξη στην Ν. Κυπρο δεν εχουν τιποτα το ριζικα διαφορετικο. Οι πιθανοτητες ειναι μεγαλες οτι ο Κληριδης θα αντιμετωπισει παρομοια προβληματα με τον Μεητζορ. Για την εργατικη ταξη, εδω και στην Ν. Κυπρο, η παλη συνεχιζεται.

Γραμμα απο το Λονδινο
Μαρκος Οικονομου

ΘΡΗΣΚΕΙΑ «Η ΚΑΡΔΙΑ ΕΝΟΣ ΑΚΑΡΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥ... ΤΟ ΟΠΙΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Η αναβιωση της δυναμης της θρησκειας τα τελευταια χρονια ερχεται πλαϊ-πλαϊ με την αναβιωση του εθνικισμου. Στην Γιουγκοσλαβια, στην Μ. Ανατολη, στην πρωην ΕΣΣΔ, στην Ινδια και αλλου, μαζες ανθρωπων αγωνιζονται και αλληλοσκοτωνονται στο ονομα οχι μονο του εθνους αλλα και της θρησκειας τους, του μουσουλμανισμου, της ορθοδοξιας, του καθολικισμου.

Οι αρχουσες ταξεις και οι εκκλησιαστικες γραφειοκρατιες εξω και μεσα απο την Ευρωπη χρησιμοποιουν κυνικα αυτη την αναβιωση για να αυξησει καθε μια την επιρροη της, να δυναμωσει τον εθνικισμο και τον ρατσισμο μεσα στην εργατικη ταξη, και να προωθησει τους επεκτατικους της στοχους.

Συγχρονως ομως οι καταπιεσμενοι μπορουν να συσπειρωνονται ακομα και με βαση αντιδραστικες θρησκευτικες ιδεολογιας για να αγωνιστουν εναντια στην καταπιεση και τον ιμπεριαλισμο: Παλιοτερα στην Πολωνια, εδω και χρονια στην Λατινικη Αμερικη (οπου κληρικοι που υποστηριζουν τα δικαιωματα των φτωχων εχουν σκοτωθει απο τα αντιδραστικα ταγματα θανατου) και στην Μ. Ανατολη.

Η πολυχρονη κυριαρχια του σταλινισμου μεσα στην αριστερα εχει διαστρεβλωσει και την αντιληψη των αριστερων απεναντι σε αυτο το τοσο σημαντικο κοινωνικο φαινομενο.

Ειμαστε φυσικα αντιπαλοι των αντιδραστικων εκκλησιαστικων γραφειοκρατιων, οπως η δικη μας εκκλησια. Ομως ειναι πολλοι εκεινοι που παρατηρουν οτι η εκκλησια και η θρησκεια δεν ειναι το ιδιο πραγμα, οτι δεν φταιει η θρησκεια οταν η εκκλησια πηγαινει αντιθετα στις ιδιες τις αρχες της θρησκειας που υποτιθεται οτι υπηρετει.

Αλλα οι μαρξιστες δεν μπορουν να ειναι ουδετεροι απεναντι στην θρησκεια, ακομα και στην πιο καθαρη, ειλικρινη και εκλεπτυσμενη της μορφη.

Ο λογος δεν ειναι μονο το οτι αντιθετα με την θρησκεια, πιστευουμε στην ικανοτητα των ανθρωπων να γνωρισουν και να κατανοησουν τους νομους συμφωνα με τους οποιους λειτουργει η φυση και η κοινωνια, και με την γνωση αυτη να ελεγξουν και τα δυο.

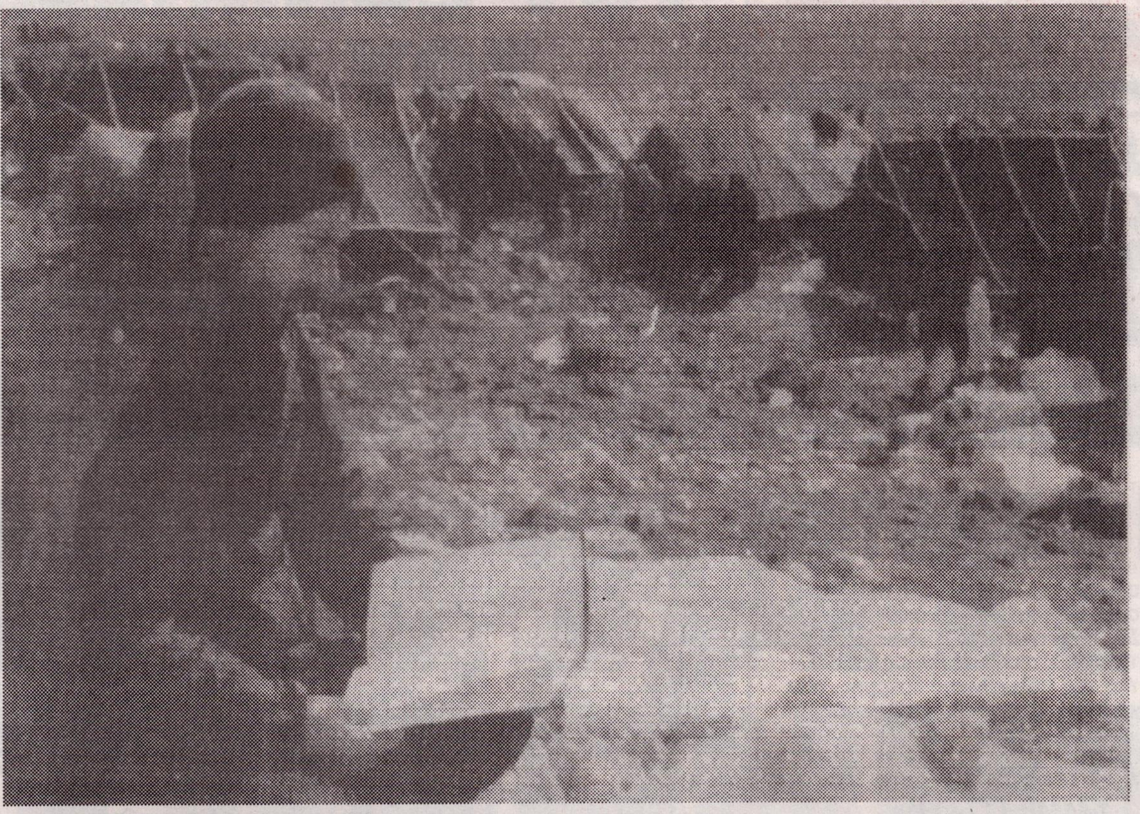

η θρησκεια ειναι το καταφυγιο πολλων καταπιεσμενων, αλλα δεν δινει καμμια προοπτικη

Ειναι και το οτι πιστευουμε στην **αυτοαπελευθερωση της εργατικης ταξης**. Αυτο ειναι αντιθετο με την ιδεα της υπαρξης οποιουδηποτε ανωτερου οντος εξω και περα απο τους ανθρωπους που το «θελημα του» ελεγχει τις τυχες μας. Ακομα, για μας «εδω ειναι ο παραδεισος και η κολαση ειναι εδω».

Πως ομως αντιμετωπιζουμε το θρησκευτικο αισθημα μεσα στους εργαζομενους;

ΤΟ «ΟΠΙΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Το οτι η θρησκεια ειναι «το οπιο του λαου» ειναι μια απο τις πιο παρεξηγημενες φρασεις του Μαρξ, που αποκομενη απο το υπολοιπο κειμενο, βολευει τους αστους οπως και τους σταλινικους.

Πως αντιμετωπιζουν οι αστοι και οι σταλινικοι τα ναρκωτικα, ή τον αλκοολισμο; με την καταστολη και την απαγορευση, με την καταδιωξη απο την αστυνομια, με δίκες και φυλακισεις. Στην καλυτερη περιπτωση με διαφημισεις του τυπου «δωσε μια ευκαιρια στην ζωη», ή με προγραμματα «αναμορφωσης», βγαινοντας απο τα οποια οι περισσοτεροι «γιατρεμενοι» ξαναπεφτουν στην συνηθεια τους. Θεωρωντας δηλαδη σαν υπευθυνο το θυμα.

Με παρομοιο τροπο αντιμετωπιζουν και τον θρησκευτικο φανατισμο, οταν αυτος δεν τους βολευει.

Αντιμετωπιζουν ομως ετσι μονο ενα συμπτωμα, ενω κρυβουν την πραγματικη αρρωστεια.

«Το θεμελιο της αντιθρησκευτικης κριτικης ειναι: **Ο ανθρωπος κανει την θρησκεια,** η θρησκεια δεν κανει τον ανθρωπο» εγραφε σε ενα απο τα πρωτα κειμενα του ο Μαρξ, κριτικαροντας στους αθεους φιλοσοφους της εποχης, που δεν προσπαθουσαν να εξηγησουν το **γιατι** κανει ο ανθρωπος την θρησκεια. Και ο Μαρξ συνεχιζε:

«Η θρησκεια ειναι πραγματι η αυτοσυνειδηση του ανθρωπου οσο δεν εχει ακομα βρει τα ποδια του μεσα στο συμπαν.

Ομως ο ανθρωπος δεν ειναι ενα αφηρημενο ον, που καθεται εξω απο τον κοσμο. Ο Ανθρωπος ειναι ο κοσμος των ανθρωπων, το Κρατος και η κοινωνια. Αυτο το κρατος, αυτη η κοινωνια, παραγουν την θρησκεια... ***Τα θρησκευτικα μαρτυρια ειναι συγχρονως μια εκφραση πραγματικων μαρτυριων και μια διαμαρτυρια εναντια στα πραγματικα μαρτυρια. Η Θρησκεια ειναι ο στεναγμος του καταπιεσμενου, η καρδια ενος ακαρδου κοσμου, και η ψυχη καταστασεων χωρις ψυχη. Ειναι το οπιο του λαου».***

Για τους Μαρξιστες λοιπον η περιγραφη της θρησκειας σαν «το οπιο του λαου» δεν εχει την εννοια μιας κακης συνηθειας, μιας ανοησιας ή πολυ περισσοτερο ενος βιτσιου. Αντιθετα, εχει την εννοια ενος παυσιπονου απο το οποιο οι φτωχοι εχουν αναγκη για να αντεξουν τα βασανα που τους χαριζει η ταξικη κοινωνια.

Για αυτο, οι επαναστατες δεν εχουν καθολου στο προγραμμα τους την βιαιη καταπιεση της θρησκειας. Οπως εγραφε ο Μαρξ...

«Η καταργηση της θρησκειας επειδη αυτη ειναι η απατηλη ευτυχια των ανθρωπων ειναι ταυτοσημη με την απαιτηση για την πραγματικη τους ευτυχια. ***Το καλεσμα στους ανθρωπους να παρατησουν τις αυταπατες για την κατασταση τους ειναι ενα καλεσμα να παρατησουν μια κατασταση που απαιτει αυταπατες.»***

Η λυση στο προβλημα της θρησκειας ειναι η επαναστατση και ο σοσιαλισμος. Οχι για να καταπιεσει βιαια ή να απαγορεψει τις θρησκειες - καθολου. Αλλα για να τις κανει αχρειαστες. Για τους μαρξιστες οτι ισχυει για το κρατος ισχυει και για την θρησκεια: σε μια σοσιαλιστικη κοινωνια θα **μαραθουν απο μονα τους σταδιακα**.

Σημερα, οι επαναστατες σαν δημοκρατες υποστηριζουν την θρησκευτικη ελευθερια και τα δικαιωματα θρησκευτικων μειονοτητων που καταπατιουνται απο την εκκλησια και το κρατος, οπως εδω οι Ιεχωβαδες. Και παλευουμε για να μην επεμβαινει σε δημοσια ζητηματα οπως ο γαμος, το διαζυγιο και η παιδεια η εκκλησια.

Αντι να ριξουμε το βαρος της κριτικης μας, μαζι με τους υποκριτες αστους, στον δηθεν κινδυνο απο τον φανατισμο των μουσουλμανων της Μ. Ανατολης, το ριχνουμε εναντια στον ιμπεριαλισμο και τον καπιταλισμο, τις πραγματικες αιτιες της θρησκευτικης προκαταληψης, και δειχνουμε πως το παρελθον αλλα και το παρον της χριστιανικης θρησκειας δεν εχει τιποτα να ζηλεψει απο τον μουσουλμανισμο, οταν προκειται για προκαταληψη, και αντιδραστικοτητα.

Δεν περιμενουμε βεβαια τον σοσιαλισμο για να απελευθερωθουν τμηματα της εργατικης ταξης απο την θρησκεια και τις προκαταληψεις. Ομως ο αγωνας εναντια στην θρησκεια δεν γινεται πρωτα και κυρια με επιχειρηματα αλλα με τον ταξικο αγωνα. Καθε επιτυχημενος εργατικος αγωνας ανεβαζει την αυτοπεποιηθηση των εργατων που συμμετεχουν σε αυτον, και την αισθηση οτι εχουν οι ιδιοι τον ελεγχο της μοιρας τους. Και στο βαθμο που καποιος αισθανεται οτι εχει τον ελεγχο ο ιδιος, στο ιδιο βαθμο απελευθερωνεται απο την αναγκη ενος ανωτερου οντος που φροντιζει για το καλο και το κακο.

Αγγελος Νικολαου

το συστημα σκοτωνει

Τον τελευταιο καιρο ολο και πιο συχνα γινονται αποπειρες αυτοκτονιας, που πολλες φορες φτανουν μεχρι και το θανατο. Τον περασμενο χρονο αυτοκτονησαν τρεις μαθητες, ενω προσφατα εγιναν πεντε ακομα αυτοκτονιες απο εργαζομενους.

Τα τελευταια χρονια υπαρχει αυξηση στις αυτοκτονιες σε μαθητες, εργατες και υπαλληλους μεταξυ 15 εως 40 χρονων.

Τα αστικα μεσα μαζικης ενημερωσης χωνουν την βρωμικη μυτη τους στην προσωπικη ζωη των ανθρωπων που αυτοκτονουν και προσπαθουν να τους παρουσιασουν σαν προβληματικους με αδυνατο χαρακτηρα, ψυχολογικα προβληματα, και να ριξουν το φταιξιμο για τις αυτοκτονιες σε ερωτικες απογοητευσεις, οικογενειακα και οικονομικα προβληματα. Η πραγματικη εικονα ομως ειναι αλλη.

μια καταπιεστικη κοινωνια

Ζουμε σε μια καταπιεστικη κοινωνια που η ζωη μας γινεται καθημερινα και πιο δυσκολη. Η εργατικη ταξη ζει μεσα στα εργοστασια και στα γραφεια, τον εξευτελισμο των εργοδοτων. Η καταπιεση στο χωρο δουλειας, η πιεση χρονου και ο ανταγωνισμος που καλιεργουν οι εργοδοτες αναμεσα στους εργαζομενους προκαλουν ενταση, αγχος και επιρεαζουν την προσωπικοτητα του ατομου.

Οι εργαζομενοι ειναι αναγκασμενοι να δουλευουν απο το πρωϊ μεχρι το βραδυ για να καλυψουν τις αναγκες τους και της οικογενειας τους. Δεν τους μενει χρονος για προσωπικη ζωη αφου μετα την δουλεια εχουν την φροντιδα του σπιτιου, των παιδιων ή ακομα και δευτερη δουλεια για να μπορουν να ανταπεξελθουν στα οικονομικα προβληματα. Μετα απο μια εξουθενωτικη μερα ακομα και να τους μεινει καποιος χρονος ειναι τοσο εξαντλημενοι που δεν μπορουν να κανουν τιποτα αλλο απο το να κατσουν μπροστα στην τηλεοραση και να αποκοιμηθουν.

Η ιδια καταπιεση υπαρχει και στους μαθητες. Στο σχολειο το προγραμμα ειναι πιεστικο και πολυ φορτωμενο. Τα φροντιστηρια και τα ιδιαιτερα θεωρουνται πια αναγκαια για να ελπιζει κανεις σε καποια θεση σε πανεπιστημιο ή ακομα και για το ιδιο το απολυτηριο.

Ο ανταγωνισμος για μια αξιοπρεπη δουλεια μετα το σχολειο ειναι τρομερος. Η αποτυχια δεν ειναι αποδεχτη ουτε απο το συστημα αλλα ουτε και απο την οικογενεια τους. Για τους περισσοτερους θα σημαινει να παρουν το δρομο για τα εργοστασια, τα γιαπια ή στη καλυτερη περιπτωση το δρομο για τα επαγγελματικα λυκεια για να γινουν υδραυλικοι, ηλεκτρολογοι και αλλα παρομοια. Σημερα που η οικονομικη κριση αρχισε να δειχνει τα δοντια της και εδω, η ανεργια αρχισε να γινεται ενας πραγματικος κινδυνος για πολλους νεους.

Σε ενα κοσμο που στην καρδια του εχει τον ανταγωνισμο και την εκμεταλευση, δεν χωρουν ευαισθησιες και συναισθηματισμοι. Τα ενδιαφεροντα και η κλιση των μαθητων δεν μετρουν μεσα σε ενα συστημα που θελει ανθρωπους μηχανες που να «παραγουν» περισσοτερο κερδος για τις ιδιωτικες ή κρατικες επιχειρησεις. Η αναγκη για περισσοτερο διαβασμα και καλυτερη αποδοση, καταπιεζει και αγχωνει τους περισσοτερους μαθητες και εξαφανιζει τον ελευθερο τους χρονο. Καθε αποτυχια φερνει την απογοητευση και σκοτωνει την αυτοπεποιθηση.

η ζωη ειναι ωραια... αλλα για ποιους;

Αν ειναι να ψαξει καποιος για την αιτια που φερνει ενα ανθρωπο στην αυτοκτονια, σιγουρα δεν θα την βρει ουτε στην ψυχολογια ουτε σε αλλους παραγοντες οπως μαυρες μαγιες και αλλα παρομοια. Τα αιτια ειναι πολυ γηϊνα και χειροπιαστα. Ειναι το ιδιο το συστημα, η ιδια η δομη και οργανωση της κοινωνιας οπου οι ανθρωποι γινονται ενας αριθμος, μια μηχανη που πρεπει να παραγει ολο και περισσοτερα. Χωρις να εχει το μεριδιο που δικαιουται απο αυτη την ασταματητη διαδικασια της παραγωγης.

Αυτο το συστημα της μιζεριας και της αποξενωσης κτυπα ανελεητα την εργατικη ταξη και ιδιαιτερα την νεολαια. Οι πιο αδυνατοι που δεν αντεχουν την βαρβαρη καταπιεση τον ανταγωνισμο και την αλλοτριωση καταφευγουν σε ατομικες λυσεις απελπισιας και απογνωσης. Μπορει η αφορμη να ξεκινα απο καποια ερωτικη απογοητευση ή αποτυχια σε ενα διαγωνισμα, ομως η αιτια εχει την ριζα της στο ιδιο το συστημα. Ενα συστημα που αφαιρει απο το ατομο την ιδιαιτεροτητα του, την προσωπικοτητα του, την αναγνωριση της εαισθησιας του, την ομορφια της ζωης.

συλλογικη δραση

Παρα τα δακρυβρεκτα αρθρα που γραφονται μετα απο μια αυτοκτονια απο ψυχολογους και δημοσιογραφους, κανεις απο αυτους δεν εχει να προτεινει οτιδηποτε για να σταματησει αυτο το φαινομενο και κανεις δεν ακουμπα τον πραγματικο υπευθυνο για τις αυτοκτονιες, τους καπιταλιστες και το βρωμικο συστημα τους.

Η μοναδικη πραγματικη απαντηση σε αυτο ειναι η συλλογικη παλη εναντια στην καταπιεση, την εκμεταλλευση και την αλλοτριωση. Η μαζικη και μαχητικη αντισταση στις επιθεσεις των καπιταλιστων και της κυβερνησης τους.

Μεσα απο αυτη τη συλλογικη δραση μπορουν οι εργατες, οι φοιτητες, οι μαθητες, οι γυναικες, οι ομοφυλοφιλοι και ολα τα αλλα καταπιεσμενα στρωματα να ξεπερασουν την παθητικοποιηση και την αποξενωση και να χτισουν την αυτοπεποιθηση και την συντροφικοτητα αναμεσα τους. Μεσα απο αυτη θα μαθουν τους πραγματικους συμμαχους τους και θα μπορεσουν να χτισουν την ταξικη τους ενοτητα και να παλεψουν ενωμενοι ολοι μαζι για να ανατρεψουν το βρωμικο αυτο συστημα που γεννα τον ανταγωνισμο, την εξατομικοποιηση, την εκμεταλλευση και την καταπιεση.

Μαρια Τσιοκκα

εργατικη δημοκρατια

ιμπεριαλιστικη επεμβαση στη Σομαλια

ΑΝΤΙ ΣΙΤΑΡΙ ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΘΑΝΑΤΟ

Οι αμερικανοι και οι συμμαχοι τους αφου εκαναν μια θεαματικη αποβαση στις ακτες της Σομαλιας για να λυσουν ταχα το προβλημα της πεινας, αρχισαν τωρα να σκοτωνουν εν ψυχρω τους πεινασμενους Σομαλους που διαμαρτυρονται για την παρουσια τους εκει. Οι αμερικανοι ιμπεριαλιστες διαλεξαν τον πιο ευκολο και συντομο δρομο για να απαλλαξουν τους Σομαλους απο την πεινα, τον θανατο.

Αυτοι που δημιουργησαν το προβλημα στη Σομαλια, οχι μονο δεν μπορουν να το λυσουν αλλα καθε επεμβαση τους θα το χειροτερευει. Για χρονια οι διαφοροι ιμπεριαλιστες, Αμερικανοι, Ρωσσοι, Γαλλοι και Βρεττανοι επαιζαν μπαλακι την Σομαλια για να ελεγχουν ο καθενας για λογαριασμο του μια περιοχη που ειχε μεγαλη σημασια για τον ελεγχο της ερυθρας θαλασσας και του Ινδικου Ωκεανου. Υποστηριξαν ο καθε ενας με τη σειρα του τον διχτατορα Μπαρε δινοντας του τεραστια στρατιωτικη βοηθεια αδιαφοροντας για την καταπιεση και τις σφαγες που προκαλουσε στους Σομαλους. Για να διατηρουν τον ελεγχο τους προωθησαν την διασπαση των Σομαλων, βοηθωντας και ενισχυοντας τους διαφορους φυλαρχους.

Με το τελος του ψυχρου πολεμου οταν η Σομαλια δεν ειχε πια να προσφερει τιποτα στους ιμπεριαλιστες εγκαταλειφθηκε στη μοιρα της. Οι ιμπεριαλιστες εφυγαν αλλα τα προβληματα που δημιουργησαν οι πολυχρονες επεμβασεις τους εμειναν. Ενας φρικτος εμφυλιος πολεμος αρχισε και συνεχιζεται με τα οπλα που αφειδως προσφεραν ολοι οι ιμπεριαλιστες στις διαφορες ομαδες. Ενω η πεινα θεριζει, η Σομαλια εχει ενα απο τους μεγαλυτερους στρατους στην περιοχη. Υπαρχουν 200.000 Σομαλοι στρατιωτες και πανω απο 180.000 Σομαλοι σε παραστρατιωτικες ομαδες αρτια εξοπλισμενοι με αποθεματα πυρομαχικων για να πολεμουν 20 χρονια.

Αυτη ειναι η πραγματικοτητα πισω απο τη Ρωσσικη και Αμερικανικη βοηθεια που δινοταν και δινεται ολα αυτα τα χρονια στη Σομαλια.

Σημερα θελουν να παραστησουν τους σωτηρες των Σομαλων. Η υποκρισια τους ομως ειναι πια ολοφανερη. Τωρα πια στη τηλεοραση οι φρικτες εικονες των σκελετομενων Σομαλων αντικατασταθηκαν απο τα τανκς και τους πανοπλους στρατιωτες της πολυεθνικης δυναμης, που κτυπουν και πυροβολουν πεινασμενους Σομαλους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Απο μια τετοια ιμπεριαλιστικη εξορμηση δεν μπορουσε να μεινει πισω και η Ελληνικη αρχουσα ταξη. Σε μια εποχη που οι εξορμησεις της στα Βαλκανια φτανουν σε αδιεξοδο χρειαζεται καθε συμμαχια και καθε ευκαιρια για επιδειξη δυναμης. 40 χρονια απο τον πολεμο της Κορεας, Ελληνες στρατιωτες παιρνουν μερος σε επιχειρησεις εκτος Ελλαδας. Διακοσιοι μονιμοι υπαξιωματικοι ξεκινησαν για να επιβαλουν την "νεα ταξη" των Μπους, Κλιντον, Μεητζορ, Μητσοτακη και σια, στους πεινασμενους Σομαλους. Κι' ενω το δραμα των πεινασμενων συνεχιζεται και μεγαλωνει οι Ελληνες στρατιωτες δηλωνουν με χιουμορ οτι ειναι σαν να.. "πηγαινουμε για ξεκουραση στις Σευχελλες και στην Κενυα. Ειναι μια απλη περιπετεια" και ακομα οτι πανε εκει "για τη σημαια, για την εμπειρια και μια χουφτα δολαρια".

Ο επισημος τονος δωθηκε απο τον υπουργο αμυνας τον Βαρβιτσιωτη που κατευοδωσε τους ελληνες στρατιωτες με τα εξης: "εχετε το ιστορικο δικαιωμα να αισθανεστε συνεχιστες της παραδοσης του στρατηλατη και εκπολιτιστη Μεγαλου Αλεξανδρου, που παρεπλευσε την Αιγυπτο, την Αραβικη Χερσονησο και την Αφρικη, οπως θα κανετε και εσεις τωρα".

Ειναι σιγουρο οτι οι Σομαλοι δεν εχουν καμια διαθεση να γνωρισουν τους απογονους του μεγαλεξανδρου και να γευτουν τον εκπολιτισμο τους. Εχουν χορτασει απο τετοια απο τους αμερικανους, τους Γαλλους τους Αγγλους και τους αλλους ιμπεριαλιστες που τους εφεραν πισω στην εποχη των σπηλαιων και τη βαρβαροτητα. Αυτο που δεν εχουν χορτασει ειναι τα τροφιμα, τα οποια ομως οι δυτικοι "σωτηρες" προτιμουν να καταστρεφουν στις χωματερες ή να τα κρατουν στις αποθηκες τους για να μην πεσουν οι τιμες παρα να τα δωσουν αφθονα στους πεινασμενους.

Αγγελικη Μιχαηλ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΚΥΡΗΚΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Καθως η συζητηση στον ΟΗΕ καταληγει σε ενα συμβιβασμο για το θεμα του ονοματος της πρωην Γιουγκοσλαβικης Δημοκρατιας της Μακεδονιας, στην Ελλαδα ο Μητσοτακης βρισκεται αντιμετωπος με το κλιμα ενθικιστικης υστεριας που ο ιδιος καλιεργησε την προηγουμενη περιοδο. Τωρα οι αντιθεσεις και οι συγκρουσεις μεσα στην Νεα Δημοκρατια γινονται ολο και περισσοτερο εντονες.

Η εκστρατεια για να αλλαξουν ονομα οι Μακεδονες της πρωην Γιουγκοσλαβιας, ηταν απο την αρχη αδικη. Το δικαιωμα της αυτοδιαθεσης, το δικαιωμα να αποφασισει ενας λαος ελευθερα, χωρις πολεμικες απειλες και οικονομικους εκβιασμους, για το αν θα ιδρυσει χωριστο κρατος, αν θα αποκτησει δικια του πατριδα, ειναι βασικο δημοκρατικο δικαιωμα. Στην Ελλαδα και στην Ν.Κυπρο, ενω θεωρειται αυτονοητο αυτο το δικαιωμα, για τους Παλαιστηνιους, τους Κουρδους, οπως και για τους Λιθουανους ή τους Αρμενιους, για τους Μακεδονες και τους Τουρκοκυπριους θελουν να το αρνουνται.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

Πιο κατω αναδημοσιευουμε απο την εφημεριδα «Εργατικη Αλληλεγγυη» της ΟΣΕ, αδελφης οργανωσης της «Εργατικης Δημοκρατιας» στην Ελλαδα, μερος απο τις συνεντευξεις ενος Μακεδονα δημοσιογραφου και ενος Αλβανου συγγραφεα που πηραν μερος στην συναντηση φιλιας που οργανωθηκε στις 6 και 7 του Φλεβαρη στην Ελλαδα.

Να πως περιγραφει τα αποτελεσματα της «αντισκοπιανης» εκστρατειας ο Μακεδονας δημοσιογραφος Σασο Ορντανοσκι:

Σ.Ο. Οποιονδηποτε και αν ρωτουσες στην Μακεδονια μεχρι πριν εξη μηνες, αν προτιμουσε συνεργασια με την Βουλγαρια ή με την Ελλαδα, ειμαι σιγουρος οτι πανω απο το 90% θα απαντουσε: με την Ελλαδα. Δυστυχως, οταν πρεπει να περασεις τον χειμωνα χωρις πετρελαιο, οταν πρεπει να πας στο αεροδρομιο της Σοφιας για να πεταξεις για την Ευρωπη, οταν χρειαζεται να περιμενεις τρεις μηνες για να παρεις βιζα για την Ελλαδα και στο τελος να σου την αρνουνται, οταν βλεπεις στην τηλεοραση ενα εκατομμυριο κοσμο να φωναζει εναντια στην χωρα σου, ολα αυτα δημιουργουν αρνητικο κλιμα στην Μακεδονια, οσο αφορα την Ελλαδα.

Ε.Α. Τι αντιδρασεις υπαρχουν απο τον κοσμο;

Σ.Ο.Ειμαι αισιοδοξος οτι η επισημη πολιτικη της κυβερνησης σας δεν εχει καταστρεψει ακομα την καλη εικονα που ειχαν οι Μακεδονες για την Ελλαδα. Παλιοτερα, πιναμε καφε τα Σαββατοκυριακα στην Θεσαλλονικη, καναμε τα ψωνια μας και τις καλοκαιρινες μας διακοπες. Τωρα τα πραγματα εχουν αλλαξει. Πιστεψτε με δεν ειναι καθολου ωραιο το συναισθημα που εχει κανεις οτι ζει σε μια μη αναγνωρισμενη χωρα και οτι αυτο ωφειλεται σε μια γειτονικη κυβερνηση, στην συγκεγκριμενη περιπτωση της Ελλαδας.

Δεν προκειται μονο για το αν εχεις διαβατηριο ή για το αν η σημαια σου κυματιζει στο κτιριο του ΟΗΕ. Προκειται για το αν εχεις σαμπουαν στο φαρμακειο, για το αν πρεπει να πας στην Σοφια να αγορασεις κομπιουτερ. Για παραδειγμα αν υπαρξει μια επιδημια στην Αλβανια, θα το μαθουμε οταν θα ειναι πολυ αργα, αφου δεν ανηκουμε στην παγκοσμια οργανωση υγειας του ΟΗΕ. Ειμαστε φτωχη χωρα. Γινομαστε ακομα πιο φτωχοι οταν μας κοβουν το πετρελαιο.

Ακομα και μεσα στην Αλβανικη μειονοτητα την οποια ο Μητσοτακης θελει να χρησιμοποιησει σαν επιχειρημα κατα της αναγνωρισης της Μακεδονιας τα κολπα του δεν περνουν. Να τι ειπε στην «Εργατικη Αλληλεγγυη» ο συγραφεας Κιμ Μεχμετι:

Ε.Α.Πως βλεπεις σαν μελος μιας μειονοτητας στην Δημοκρατια της Μακεδονιας τα επιχειρηματα της Ελληνικης κυβερνησης για το ονομα της χωρας σου;

Κ.Μ.Το αν υπαρχει ή οχι το Μακεδονικο Εθνος μπορει να λυθει μονο απο τους Μακεδονες. Το εθνος δεν ειναι κατι που υπαρχει επειδη καποιοι αλλοι το βαφτιζουν. Ουτε αποτελει μια μονιμη, αιωνια κατασταση. Αν οι Μακεδονες θεωρουν οτι αποτελουν εθνοτητα, τοτε ειναι εθνοτητα. Οσο αφορα την Αλβανικη μειονοτητα στην Μακεδονια, θα προτεινα στην Ελληνικη κυβερνηση να ειναι πιο «ευγενικη» με τους Αλβανους που βρισκονται στην Ελλαδα. Εννοω, τους Αλβανους που ερχονται στην Ελλαδα σαν μεταναστες. Ξερω οτι πολλοι αναγκαζονται να δηλωσουν οτι ειναι «Βορειοηπειρωτες» για να μη απελαθουν. Ξερω οτι εχουν σκοτωθει πολλοι στα συνορα απο τις ελληνικες περιπολους. Απο καθαρα ανθρωπιστικης πλευρας αυτο ειναι απαραδεκτο. Υπαρχει εδαφος για μια πολυεθνικη Μακεδονια, με διαφορετικες πολιτιστικες παραδοσεις. Εμεις οι Αλβανοι, νομιζουμε οτι ειμαστε ικανοι να λυσουμε τα προβληματα στο σπιτι μας. Και σαν σπιτι μας βλεπουμε την Μακεδονια. Δεν χρειαζομαστε εξωτερικη «βοηθεια».

Ε.Α. Πως βλεπεις τις Εξελιξεις στο Κοσοβο;

Κ.Μ.Ειναι υποκρισια να μην αναγνωριζουν για το Κοσοβο την αυτοδιαθεση του. 90% του πληθυσμου ειναι Αλβανοι. Αν συνεχισουν να κλιμακωνουν την καταπιεση του πληθυσμου θα προκαλεσουν πραγματικη καταστροφη στην περιοχη. Τα Βαλκανια ειναι σαν μια πολυκατοικια. Αν πιασει φωτια το σπιτι του γειτονα, θα καει και το δικο μου. Γι'αυτο και ειναι ηλιθιοι οι φοβοι για ισλαμικο επεκτατισμο στα Βαλκανια. Οι περισσοτεροι Αλβανοι ειναι μουσουλμανοι. Αλλα το σημαντικο γι'αυτους, ιδιαιτερα στο Κοσοβο, ειναι οτι καταπιεζονται σαν Αλβανοι. Το να προβαλεις το φανατισμο της Ορθοδοξιας απεναντι στο φανατισμο του Ισλαμ, μονο ανταγωνισμους και καταστροφες μπορει να φερει.

Ε.Α.Πως κατα την γνωμη σου θα αποφυγουμε μια τετοια καταστροφη;

Κ.Μ.Ελληνες, Μακεδονες, Αλβανοι, ειμαστε πανω απ'ολα ανθρωποι. Αναμεσα μας υπαρχουν πολλοι που βαζουν τα ανθρωπινα συμβολα μπροστα απο τα εθνικα. Αυτους συνηθως τους αποκαλουν «προδοτες». Αν ειναι ετσι, τοτε καθε εθνος χρειαζεται πολλους τετοιους «προδοτες» για να πετυχουμε την ειρηνη και την φιλια στα Βαλκανια.

Αντιπολεμικο Κινημα

Η εκστρατεια για να αλλαξει το ονομα της η Δημοκρατια της Μακεδονιας μπορουσε να επιβληθει μονο με την βια. Γι'αυτο και η κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας ενω στα λογια μιλουσε για ειρηνη στη πραξη προετοιμαζοταν για πολεμο. Τελικα σημερα την τελευταια στιγμη κανει ενα βημα πισω απο την τρελλα ενος τετοιου πολεμου και δεχεται την διαιτησια του ΟΗΕ, εστω και αν καταληξει σε ενα ονομα που να περιεχει την λεξη Μακεδονια. Φυσικα ο Μητσοτακης βλεπει την μεσολαβηση του ΟΗΕ σαν ελιγμο για να συνεχισει τις πιεσεις πανω στην Μακεδονια μεσα απο αλλα μονοπατια. Ομως αυτο αφηνει την πορτα της πολεμικης συγκρουσης ανοικτη.

Σημερα οι συντροφοι της ΟΣΕ και οσοι παλεψαν απο την αρχη εναντια στην πολεμοκαπηλη πολιτικη της Νεας Δημοκρατιας αντιμετωπιζοντας δικαστικες διωξεις και παρακρατικες επιθεσεις, εχουν καθε δικαιωμα να ειναι περηφανοι για την αντισταση τους σ'αυτη την γελοια και επικινδυνη πολιτικη.

Δικαιωμενοι σημερα για την πολιτικη τους, παλευουν για το χτισιμο ενος αντιπολεμικου κινηματος που θα φραξει τον δρομο στην απειλη της εμπλοκης στο πολεμο. Οι αντιπολεμικες διαδηλωσεις στο Βελιγραδι και σε αλλες πολεις της πρωην Γιουγκοσλαβιας, οι απεργοι της ΕΑΣ που το περασμενο Σεπτεμβρη φωναζαν το συνθημα «κανενας φανταρος στη Γιουγκοσλαβια, κανενας απεργοσπαστης στα λεωφορεια», το συνθημα των μαθητικων καταληψεων συγλονισαν την Ελλαδα απο το Φθινωπορο μεχρι και τις αρχες του '93 για «αυξηση δαπανων για την παιδεια οχι για τον πολεμο στη Γιουγκοσλαβια» δειχνουν οτι αυτο δεν ειναι μονο αναγκαιο αλλα και μια πραγματικη δυνατοτητα.

Πετρος Μιχαηλ